

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 1ο - ΤΕΥΧΟΣ 6ο - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ/ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΛΗΜΒΩΝ ΠΛΑΓΓΑΙΟΥ

Δημηνιαίο περιοδικό
της Ιερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 1ο ♦ ΤΕΥΧΟΣ 60

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Ίερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ίδρυτής-Διευθυντής
Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ.κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ύλης
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313
Fax: 23970 21754
e-mail: melissa2@otenet.gr

Μ. Ἀθανασίου, Λόγος περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου
καὶ τῆς διὰ σώματος πρός ἡμᾶς ἐπιφανείας αὐτοῦ

123

Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου κατηχητικοῦ ἔτους
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθ/πόλεως κ.κ. Χρυσοστόμου

124

Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Χριστιανοί γονεῖς στήν πορεία τοῦ χρόνου

126

Μυρσίνης Δημητριάδου

Τά Χριστούγεννα ως οἰκογενειακή γιορτή

128

Δημοσθένους Ἀγγελίδου, Θεολόγου

Ἡ ὁμογένεια στή Βόρεια Ρηνανία Βεστφαλία

130

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ.κ. Χρυσοστόμου

Χριστούγεννα. Ἡ βίωση τοῦ Μυστηρίου

132

Ἀρχιμ. Κωνσταντίνου Σκαρτούλη

Ἡ εἰκόνα τῶν Χριστουγέννων

134

Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ίερή ἀποδημία εἰς τήν Βασιλίδα τῶν Πόλεων

136

Θ. Λυμπεράκη Δικηγόρου-Ιστορικοῦ

Ὑπῆρξαν οἱ Ἐλευθερές ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς
Ἐλευθερουπόλεως;

138

Χρονικά Ιερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

140

Έξωφυλλο: Εικόνα γεννήσεως Ἱ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Μεσορόπης 17ος αἰ.

Όπισθόφυλλο: Ἱ. Ναός Ἀγίου Ἐλευθερίου Ἐλευθερουπόλεως.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,
ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΑΝΘΩΡΩΠΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Γέ πολύ μεγάλην ἀπορία θά βρισκόταν κάποιος βλέποντας τούς Ἑλληνες (τούς εἰδωλολάτρες) νά εἰρωνεύονται, ὅσα δέν δέχονται εἰρωνεία, καθώς τυφλωμένοι δέν βλέπουν τή δική τους ντροπή, πού τήν ἔχουν κρεμάσει στίς πέτρες καί τά ξύλα (τά εἴδωλα). Πλήν ὅμως, καθώς δέν στερούμαστε ἀποδείξεων, ἃς τούς ντροπιάσωμε μέ λογικά ἐπιχειρήματα, μάλιστα ἀπό αὐτά πού καί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μποροῦμε νά ἀντιληφθοῦμε.

Λοιπόν, ποιό εἶναι τό παράλογο ἢ κάτι, πού μπορεῖτε νά εἰρωνευθῆτε ἀπό τά ἴδικά μας; Μήπως γιατί ύποστηρίζομε, ὅτι ὁ Λόγος (ὁ Χριστός), φανερώθηκε μέ σῶμα; Ἀλλά αὐτό καί οἱ ἴδιοι μποροῦν νά ὄμολογήσουν μαζί μας, ὅτι δέν συνέβη κάτι τό ἄτοπο, ἐάν φυσικά θελήσουν νά γίνουν φίλοι τῆς ἀλήθειας. Ἐάν πάλι τελείωσις ἀρνοῦνται, ὅτι ύπάρχει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ματαιοπονοῦν, ἀφοῦ εἰρωνεύονται κάτι πού δέν ξέρουν.

Ἐάν ὅμως ὄμολογοῦν, ὅτι ύπάρχει Λόγος Θεοῦ, καί ὅτι εἶναι ὁ Κυρίαρχος τοῦ παντός καί ὅτι ὁ Πατέρας μέ αὐτόν ἐδημιούργησε τήν κτίση, καί ὅτι μέ τήν Πρόνοιά Του ὅλα φωτίζονται καί ζωογονοῦνται καί ύπάρχουν

καί ὅτι εἶναι τῶν πάντων Βασιλεύς, καθώς γνωρίζεται ἀπό τά ἔργα τῆς προνοίας Του καί μέσω αὐτοῦ ὁ Πατέρας, τότε, πρόσεξε σέ παρακαλῶ, μήπως χωρίς νά τό καταλάβουν, τήν εἰρωνεία τήν φέρουν ἐναντίον τους.

Οι Ἑλληνες φιλόσοφοι ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἔνα μεγάλο σῶμα. Κοί πολύ σωστά. Διότι ἔτσι τόν βλέπομε, ώς ὅλον καί ώς ἐπί μέρους, νά ύποπτη στίς αἰσθήσεις. Ἐάν, λοιπόν, ύπάρχει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, πού εἶναι σάν τό σῶμα, καί εἰς τό σύνολό του καί στά ἐπί μέρους του, ποιό εἶναι τό παράξενο ἢ ποιό τό ἄτοπο, ἐάν ύπάρχει καί στόν ἀνθρωπό;

Διότι, ἐάν εἶναι σφάλμα τελείως νά εἶναι μέσα σέ σῶμα, τό ἴδιο σφάλμα θά εἶναι νά βρίσκεται μέσα στόν ὅλο κόσμο καί νά φωτίζη καί νά κινῆ τά πάντα μέ τήν Πρόνοιά Του. Διότι σῶμα εἶναι καί τό ὅλον. Ἐάν δέν εἶναι σωστό νά πιστεύσωμε, ὅτι βρίσκεται στόν κόσμο καί γίνεται γνωστός στό ὅλον, ἐπόμενο εἶναι νά φανερώνεται καί στό ἀνθρώπινο σῶμα καί τοῦτο νά φωτίζεται ἀπό Αὐτόν καί νά ἐνεργῇ ἀναλόγως. Διότι μέρος τοῦ παντός εἶναι καί τό ἀνθρώπινο γένος».

Μετάφραση
† Ο Έλευθερουπόλεως Χρυσόστομος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐκδί Τῇ ἐνάρξει Τοῦ νέου Κατηχήσικου ἔτους 2006-2007

Ἄγαπητοί μου Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ καὶ πνευματικοὶ Πατέρες

1. Φθινόπωρο! Ἀρχή ἐργασιῶν!

Τὸ Φθινόπωρο ἥτο ἀνέκαθεν ἡ ἐποχὴ ἡ κατάλληλη γιὰ ἐκείνους τοὺς συνανθρώπους μας, ποὺ εἶχαν ὡς κύριο ἔργο τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, ὅστε νὰ ἀρχίσουν τὶς ἐργασίες των. Ὅπως γράφει κάπου ὁ ἀλησμόνητος **Παπαδιαμάντης**, ὁ ὄποιος ἀπετύπωσε μὲ ἄφθαστη τέχνη τὰ ἥθη τῶν προγόνων μας στὰ ὑπέροχα διηγήματά του, οἱ ἀπλοικοὶ ἐκεῖνοι καὶ τίμιοι ἐργάτες τῆς γῆς, προτοῦ νὰ σπείρουν τὸ σπόρο, ἔκαμαν τὸ σταυρό τους καὶ παρακαλοῦσαν μὲ ὅπλα λόγια τὸ Θεὸν λέγοντας: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σπέρνω αὐτό τὸ χωράφι, γιὰ νὰ φᾶνε δῆλοι οἱ ἔνοι καὶ διαβάτες, καὶ τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νά πάρω κι ἐγώ τόν κόπο μου!» (Ὀνειρο στό κῦμα 3, 262) Ἀληθινοὶ χριστιανοί!

Γιὰ ἐμᾶς ὅμως τοὺς Κληρικούς, τοὺς πνευματικοὺς ἐργάτες, δῆλοι οἱ ἐποχῆς εἰναι ἐξίσου κατάλληλες γιὰ τὸ ἔργο μας. Ἀλλὰ ἀφοῦ καὶ ὁ Κύριός μας στὸ κήρυγμά Του ἐχρησιμοποίησε τὴν παραβολὴ τοῦ σπορέως καὶ ἔφερε τὸν σπόρο, ὡς εἰκόνα τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου Λόγου, γι' αὐτὸν θεωροῦμε ἀρχὴ καὶ τοῦ ἴδιου μας συστηματικοῦ, διδασκαλικοῦ, κατηχητικοῦ ἔργου αὐτὴν τὴν ἐποχὴ τοῦ Φθινοπώρου.

Ἐτσι καὶ ὁ Ἐπίσκοπός σας, ὡς πρῶτος ἐργάτης στὸ μικρὸ ἀμπέλι τῆς Μητροπόλεως μας, σᾶς προσκαλῶ καὶ πάλι μὲ νοιθεσίες καὶ εὐχές στὴν καινούργια μας πνευματικὴ ἐργασία. Εἰς τὸ Ὅνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ λατρεύομε, καὶ στὸ ὄνομα τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς, ποὺ ἔχομε ἐπωμισθῆ μὲ τὸ Μυστήριο τῆς Ιερωσύνης, σᾶς καλῶ δῆλους μὲ δρεξῆ καὶ ἀγάπην νὰ ριφθῆτε στὸ ἔργο τὸ πνευματικό. Τὸ ἔργο τοῦ φωτισμοῦ τῶν συνανθρώπων μας, μικρῶν καὶ μεγάλων, μὲ τὸ Φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἔργο τῆς πνευματικῆς διακονίας,

ὅστε οἱ ἀνθρωποί μας νὰ ἔχουν στὸν καθημερινὸ σκληρὸ ἀγώνα κάποιο ἥθικό στήριγμα, καὶ οὐδέποτε νὰ λιποφυγήσουν καὶ ἐγκαταλείψουν τὶς φιλότιμες προσπάθειές των.

2. Τά βότανα τοῦ κακοῦ

Γιὰ τὸ ἐφετεινὸ δὲ πνευματικό μας ἔργο, ὅσον ἀφορᾶ τὴ διδασκαλία καὶ τὴν κατήχηση καὶ τὶς ἱερατικές μας κάθε μήνα συνάξεις, τὸ κέντρο βάρους θὰ τὸ ρέξωμε στὶς αἱρέσεις καὶ ἄλλες φευτοδιδασκαλίες, ξένες τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ λυμαίνονται μικρὸ μέρος τοῦ ποιμνίου μας. Μήπως τὸ ἴδιο δὲν κάμει καὶ ὁ καλὸς γεωργός; Πρὶν νὰ σπείρῃ τὸ χωράφι του, προσπαθεῖ προηγουμένως νὰ τὸ καθαρίσῃ ξεριζώνοντας ἄγρια χόρτα καὶ ἄχρηστα ζιζάνια.

Δυστυχῶς καὶ στὸν πνευματικὸ ἀγρό καὶ τὴν ἀμπελὸ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἐφύτευσε ἡ Δεξιά τοῦ Κυρίου μας, ὑπάρχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χόρτα, ἄγρια καὶ ἐπιβλαβῆ, ζιζάνια, πού φυτρώνουν ἀδιάκριτα δί-

πλα στὸ σιτάρι. Πῶς συνέβη αὐτὸ καὶ μέσα στὸ χωράφι τό εὐλογημένο καὶ τοῦ Θεοῦ τὸ ἀμπέλι νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ τὰ χόρτα αὐτὰ τὰ ἀκαρπα καὶ δυσώδη, ἀποροῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι στοὺς οὐρανούς. «Χριστὲ Βασιλεῦ, ἐρωτοῦ τὰ πνεύματα τὰ ἀσπιλα καὶ ἀγια στοὺς οὐρανούς, πῶς συνέβη αὐτὸ τὸ δυστύχημα, αὐτὴ ἡ παραφωνία, αὐτὴ ἡ δυσαρμονία κάτω στή γῆ, στήν Εκκλησίᾳ Σου»;

Καὶ ὁ Κύριός των τοὺς ἀπαντᾶ: «ἐχθρὸς ἀνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν». (Ματθ. 13,28). Κάποιοι κακοί ἀνθρωποί τὸ ἔκαμαν! Τὴν νύχτα, μέσ' τό πυκνό σκοτάδι, χωρὶς νὰ τοὺς πάρῃ κανεὶς εἴδηση, μετὰ τὴ σπορά, ἥλθαν κρυφὰ στὸ σπαρμένο μὲ καλὸ σπόρο χωράφι καὶ ἔσπειραν τὸν βλαβερὸ τους σπόρο, ἀπ' ὃ που φύτρωσαν τὰ ζιζάνια!

Ἐτσι μαζὶ μὲ τὸ σιτάρι, τὴν ἀγνὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, μεγαλώνει καὶ τὸ δηλητηριῶδες χορτάρι μέσα στὸν ἀγρὸ τῆς Ἐκκλησίας μας! Δίπλα στὰ σωτήρια δόγματα τοῦ Εὐαγγελίου διδάσκονται καὶ τὰ δόλια καὶ

ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ
ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ

ὕποπτα καὶ θανατηφόρα δόγματα τῶν διαφόρων αἰρέσεων! Ἀλίμονο δὲ σ' ἔκεινον τὸν χριστιανό, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνει ὀνάμεσα στὸ καλό καὶ τὸ δηλητηριῶδες χόρτο! Θὰ πάθῃ ὅ,τι ἐπαθαν πρὸν ἀπὸ λίγους μῆνες συμπατριώτες μας, ποὺ ἔβρασαν μαζὶ μὲ τὰ ὑγιεινά χόρτα καὶ τὰ ἄχροντα καὶ δηλητηριώδη, τά ὁποῖα ἀπὸ μυστηριῶδες ἔνστικτο τὰ ἀποφεύγοντα καὶ δέν τὰ βάζουν στὸ στόμα τους οὕτε καὶ αὐτὰ τὰ ἄλογα θρέμματα!

3. Γνώση, ἐπίγνωση, ἅμυνα !

Ἀνάγκη, λοιπόν, Ἄγαπητοί μου, νὰ γνωρίσωμε τὶς δηλητηριῶδεις αὐτὲς «Βιτάνες», ὅπως τὶς ἔχαρακτήριζαν οἱ παλιοὶ διδάσκαλοι τοῦ Εὐαγγελίου. Καλῶς νά πληροφορηθοῦμε, ποιὲς αἰρέσεις, ποιὲς φευτοδιδασκαλίες, τελείως ξένες μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου μας, ἐπιπολάζουν στὴν Ἐπαρχία μας. Ἰκανοὶ θεολόγοι εἰσηγητὲς θὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὸν σκοτεινὸν κόσμο αὐτῶν τῶν ἐτεροδιδασκαλῶν, ὥστε νὰ γνωρίσωμε μὲ κάθε, εἰ δυνατόν, λεπτομέρεια, καὶ τὴν ἴστορία τους καὶ τὶ ἀκριβῶς διδάσκουν σήμερα καὶ πῶς ἐργάζονται μεταξὺ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας. Ἀφοῦ τὶς γνωρίσωμε, τότε θὰ καταστρώσωμε καὶ ἐμεῖς ὀλες τὶς κατὰ Θεὸν νόμιμες ἐνέργειες μας πρὸς διαφώτισιν τοῦ ποιμνίου μας καὶ πρὸς πρόδηλψιν μεγαλυτέρου κακοῦ.

Διότι τὸ νὰ ἐμπλακῇ κάποιος εὐσεβὴς χριστιανὸς στὰ δίχτυα τῆς αἰρέσεως εἶναι μεγάλο κακό, μεγάλη συμφορὰ γιὰ τὸν Ἰδιον, γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Η μὲν Ἐκκλησία ἔχασε ἔνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς καὶ πονεῖ καὶ θλίβεται γι' αὐτό. Ὁ δὲ αἱρετικὸς εἶναι σὲ χειρότερη θέση ἀπὸ κάθε πλανεμένο πρόβατο τῆς Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἐὰν πέσῃ σὲ κάποιο ἡθικὸ σφάλμα, ὅσο βαρὺ καὶ νὰ εἴναι, ὑπάρχουν πολλὲς ἐλπίδες πάλι νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν θεῖκὴ Ποίμνη. Γιὰ ἐκεῖνον ὅμως ποὺ ἀφοσιώθηκε σὲ κάποια ἀπὸ τὶς πολλὲς αἰρέσεις, ποὺ ταλαιπωροῦν τὸ ἔκκλησιαστικὸ Σῶμα, οἱ ἐλπίδες εἶναι ἐλάχιστες, νὰ μὴν ποῦμε μηδαμινὲς!

Γι' αὐτό σᾶς παρακαλῶ ἐφέτος νὰ ἐπιδείξετε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον στὴν ποιμαντική σας ἐργασία. Μὲ ἀπέραντη καὶ ἀμείωτη προσοχὴ νὰ ἀκούσετε, ὅσα θὰ λεχθοῦν, Θεοῦ θέλοντος, στὶς ἐφετεινὲς Ἱερατικές μας συνάξεις καὶ κατόπιν μὲ τὴν βοήθεια καὶ τῶν κατάλληλων βιβλίων, μὲ τὰ ὅποια θὰ σᾶς ἐφοδιάσωμε, νὰ κινηθῆτε μὲ ὑπευθυνότητα καὶ φόβο Θεοῦ στὴν περιστολὴ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Νὰ βάλῃ ὁ καθένας τὸ χέρι του, ὥστε τὸ ἔδαφος τῆς ἀμπέλου τοῦ Κυρίου νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ βότανα ποὺ ἔσπειρε ὁ πονηρὸς λόγω τῆς πνευματικῆς κυρίως ἰδικῆς μας ραθυμίας καὶ ἀπροσεξίας.

Μεγάλο τὸ ὄφελος! Μεγάλη ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ ἐνὶ ὁμαρτωλῷ μετανοοῦντι! «Ἄδελφοι! Έὰν τὶς ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τὶς αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι δὲπιστρέψας ὁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ὁμαρτιῶν». (Ιακώβου 5, 19-20). Ἀμὴν

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης σας

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

1. Γονεῖς Μαρτύρων

Από τούς Χριστιανούς τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων ἔχει ωρίζουν σὰν φωτεινὰ μετέωρα πλῆθος πατέρων καὶ μητέρων, πού μὲ τὸ ἕδιο τους τὸ αἷμα, ἐνδεδυμένοι μὲ τὸν πορφυρὸν μαρτυρικό τους χιτώνα, βρίσκονται ἥδη στοὺς κόλπους τοῦ ἀλθούθητη Ἰησοῦ, ὑποδείγματα θυσίας, καρτερικότητος, πίστεως, ἐλπίδος, ἀγάπης.

Συνάμα στήν μετὰ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων ἐποχὴ ἔχει ωρίζουν πατέρες καὶ μητέρες, οἱ ὅποιοι πέραν τῶν προαναφερθεισῶν ἀρετῶν ἥσαν καὶ κάτοχοι θεολογικῆς παιδείας καὶ γνῶστες τῆς πατερικῆς γραμματείας. Οἱ ἀρετές δέ τῆς ἀγίας μας θρησκείας στόλιζαν καὶ γονεῖς, γιά τούς ὅποιου μνεία γίνεται στήν Π. Διαθήκην ὄπως ἡ ἐνάρετη καὶ ἡρωικὴ ἔκείνη μητέρα ἡ Σολομονή, ἡ ὅποια παρεκίνει τά παιδιά της νὰ ὀδηγηθοῦν στὸ μαρτύριο προσῆλωμένα στήν πίστη τῶν πατέρων των.

Ἡ ἐποχὴ ὅμως τῶν μαρτύρων ἀπό τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανο μέχρι καὶ τὸν Ἀγιο Γεώργιο θὰ κοσμήσει γενικῶς τά συναξάρια μὲ ἐπώνυμες καὶ ἀνώνυμες ἱερές μορφές, μὲ ἀστέρες πολύφωτους τῆς ἐκκλησίας, μὲ ἀγιασμένες οἰκογένειες, οἱ ὅποιες καὶ ἀπετέλεσαν τὸ μεταποστολικὸ βάθρο τῆς ἐκκλησίας μας.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε, τὰ δάκρυα τῆς Μόνικας, τῆς μητέρας τοῦ Ἱ. Αὐγούστινου, ποὺ κατόρθωσαν νὰ ἀφαρπάσουν ἀπ’ τή σαργάνη τῆς ἀμαρτίας τὸν Ἱ. πατέρα καὶ νὰ τὸν προσφέρουν θυσίαν ὅμωμον καὶ εὐώδες θυμίαμα στοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας. Τοὺς γονεῖς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, ποὺ πέρα ἀπὸ πᾶσαν γνωστὴν ἐπιστήμην ἐγάλουχησαν αὐτὴν μὲ τὸ γάλα τό ἀδολον τῆς πίστεώς μας, τοὺς γονεῖς τῶν Σαράντα Μαρτύρων, ποὺ εἶχαν τόσο βέβαιο τὸν προορισμὸ τῶν παιδιῶν τους, ὥστε οἱ ἕδιοι νὰ μεταφέρουν τὰ σπλάχνα τους στήν παγωμένη λίμνη. Τὴν Ἀγία Ιουλίττα πού τὸ μικρό της Βρέφος, τὸν Κήρυκο, τὸ ἀνέδειξε μάρτυρα τῆς πίστεως. Τὴν Ἀγία Σοφία, πού ἐπίσης ἀνέδειξε μάρτυρες τίς τρεῖς θυγατέρες της, τὴν Πίστη, τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν Αγάπη. Τὴν Ἀγία Μακρίνα, ποὺ σάν συνετή Θεοσεβής καὶ Ἀγία Χριστιανή μητέρα ἀνέδειξε μία ὀλόκληρη οἰκογένεια μὲ ὅμοιογγητάς τῆς πίστεως, μὲ μεγάλους Πατέρες, ποὺ ἀνεδείχθησαν μυρίπνοια ἄνθη τοῦ παραδείσου καὶ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου.

2. Γονεῖς Πατέρων καὶ Διδασκάλων

Τί νὰ θυμηθοῦμε πρῶτον; Μία Νόνα, ποὺ μὲ τὴ σωφροσύνη της ἀπάλλαξε ἀπό τὴν πλάνη τὸν ὑψηστάριο Γρηγόριο γιὰ νὰ τὸν ὀδηγήσει κατόπιν ὡς ὑψηπέτη ἀετὸν πλέον στὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα καὶ νὰ ἀναδειχθῇ πατέρας ἐνὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, μιᾶς Γοργονίας καὶ ἐνὸς Καισαρίου; Τὴν Ξεμέλεια νὰ θυμηθοῦμε; Πού δητως ἐμμέλεια ἀνεδείχθη; “Οπου μὲ τὴ δικῇ της χριστιανικὴ παιδαγωγικὴ ἀγωγὴ, τὸν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν της, τὸν ὑποδειγματικότατο βίο της ἀνέδειξε μία ὀλάχερη οἰκογένεια ἀγίων, οἱ ὅποιοι καὶ ὡς ἄνθη εὐώδη καὶ ἀειθαλῆ κατεστόλισαν τὸν τῆς ἐκκλησίας Ὁρθόδοξον λειμῶνα.

Ἐρχομαι σὲ μία γλυκύτατη μορφή, ἡ ὅποια ἔμεινε κήρα σὲ νεότατη ἡλικία, τὴν Ἀνθοῦσα, τὴν μητέρα τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. Ἄς ἀφήσουμε ὅμως στὸ περίφημο «περὶ Ἱερωσύνης» σύγγραμά του νά ἔξομιλογηθεῖ ὁ ἕδιος θεῖος Πατέρας, δ.τι ὀφορᾶ τὴν ἀγία Μητέρα του: «ὅταν πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ ἀναχωρήσω ἀπό τὸν κόσμο καὶ νὰ ἀκολουθήσω τὸν τῆς ἡσυχίας μονήρη βίον μ' ἐπῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μ' ἔφερε στὸ δωμάτιό της. Ἀφοῦ κάθισε κοντά μου, πάνω στὸ κρεβάτι, ἐκεῖ ποὺ μέ γέννησε, ἀφῆσε νὰ τρέξουν πηγές τὰ δάκρυα καὶ νά λέγη λόγια, πού συγκινοῦσαν περισσότερο ἀπό τὰ δάκρυα. Νά, τέτοια περίπου μᾶς ἔλεγε μέστα στὸ κλάμα της:

Ἐγώ, παιδάκι μου, δέν μπόρεσα νὰ χαρῷ γιὰ πολὺ τὸν πατέρα σου. Ἐτοι τὸ θέλησε ὁ Θεός! Γιατί τὴν γέννησή σου τὴν διαδέχθηκε ὁ θάνατός του. Ἐτοι σ' ἐσένα ἔφερε τὴν ὄρφανια καὶ σ' ἐμένα πρόωρη χηρεία καὶ τῆς χηρείας τὰ δευτά, ποὺ μόνο δύσεις τὰ δοκίμασαν εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ γνωρίζουν καλά. Κανένας λόγος δέν μπορεῖ νὰ πειργάψει ἐκείνη τὴν βαρυχειμωνιὰ καὶ τὴν φουρτούνα, πού ὑποφέρει μία νέα γυναίκα, ποὺ πρίν λίγο βγῆκε ἀπὸ τὸ πατρικό της σπίτι, ἀπειρη ἀπὸ τὴν ζωή, ποὺ κτυπιέται ξαφνικά ἀπό ἀνυπόφορο πένθος καὶ ποὺ ἀναγκάζεται ν' ἀναλαμβάνει φροντίδες μεγαλύτερες ἀπὸ τὴν ἡλικία καὶ τὴ φύση της...».

«Ἐν τούτοις, τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δέν μ' ἐπεισε νὰ ξαναπαντρευτῶ, οὔτε ἄλλον ἄνδρα νὰ φέρω στὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου, ἀλλ' ἔμεινα μέστα στὴ ζάλη καὶ τὴν ταραχή καὶ δέν ἀπέφυγα τὸ σιδερένιο καμίνι τῆς χηρείας. Κατ' ἀρχάς γιατί εἶχα τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθεια. Κατόπιν πολὺ παρηγοριόμουν σ' ἐκεῖνες τίς συμφορές σὰν ἔβλεπα συνέχεια τὸ πρό-

σωπό σου καὶ γιατί μοῦ ἥσουν ζωντανή εἰκόνα τοῦ μακαρίτη καὶ μάλιστα ἴδια, ὀλόδιμα σὰν ἔκεῖνον...».

«Καὶ μὴ τυχόν σου περάσει ἡ ἴδεα δι τοῦ τὰ λέω αὐτὰ τώρα γιὰ νὰ σὲ προσβάλω. Ὁχι. Μονάχα γιὰ δλα αὐτὰ μία χάρη ζητῶ, νὰ μή κάνης νὰ χηρέψω δεύτερη φορά, μήτε νὰ ξανανάψεις τὸ πένθος, ποὺ ἔχει πιὰ καταλαγιάσει. Περίμενε τὸ θάνατό μου. Ποιὸς ξέρει, ὑστερά ἀπό λίγο μπορεῖ νὰ πεθάνω. Οἱ νέοι ἐλπίζουν νὰ φθάσουν σὲ βαθιὰ γεράματα, ἐνῶ ἐμεῖς οἱ γέροι τὶ ἄλλο νὰ περιμένουμε παρὰ τὸν θάνατο; Ὅταν, λοιπόν, μέ παραδώσεις στὴ γῆ καὶ μὲ ἀνακατέψεις μέ τοῦ πατέρα σου τὰ κόκκαλα, κάνε μακρινὰ ταξίδια καὶ ταξίδεψε στὰ πέλαγα, ὅπως θὰ λαχταροῦσες! Τότε κανεὶς δέν θὰ σ' ἐμποδίσει· τώρα δμως, ἐνόσω ζοῦμε, κάνε ύπομονή καὶ μεῖνε μαζί μας...». (Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, Αὐτοβιογραφικὲς σελίδες Ἱωάννου Χρυσοστόμου).

Ἐπιλείψει μοι ὁ χρόνος διηγούμενον γιὰ ἄλλους Ἀγίους καὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ τοῦτο διότι πίσω ἀπὸ κάθε μάρτυρα τῆς ἐκκλησίας κρύβονται, ὅπως προανέφερα, κάποιοι γονεῖς μὲ στερρὸν τὸ τῆς πίστεως φρόνημα, μέ πλησμονὴν ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριο, μὲ χαρακτήρα καὶ ἀδάμαντος στερρότερον, μέ ἀγνότητα βίου, ποὺ ἄλλων μέν τὰ ὀνόματα διεσώθησαν, ἄλλων παρέμειναν ἄγνωστα, ὅλλ' ὅμως εἶναι καταχωρημένα στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς, ποὺ βρίσκεται στὸ χῶρο τῆς αἰώνιου χαρᾶς καὶ μακαριότητας. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ γονεῖς προικισμένοι μὲ τίς ἀνωτέρω ἀρετὲς ἀξιώθηκαν νά καταστήσουν τὰ παιδιά τους οἰκήτορες τοῦ παραδείσου, ὀφοῦ προηγουμένως στὴν ἐπίγεια ζωὴ τους ὑπῆρξαν μεστὰ πίστεως, γενναῖα στὸ φρόνημα ποθοῦντα τὸ μαρτύριο.

Ἄκολουθώντας τὴν πορεία τοῦ χρόνου ἔρχομαι σὲ εύσεβεῖς γονεῖς ποὺ ἀνέθρεψαν αὐτοκράτορες, Πατριάρχες, Ἐπισκόπους, Ἱερωμένους ἐν γένει, Στρατηγοὺς καὶ φθάνω στὴν ἔθνικὴ Παλιγγενεσία, ὅπου ἡρωίδες μάνες γέννησαν καὶ ἀνέθρεψαν

αὐτοὺς πού μᾶς χάρισαν τὴν ποθητή ἐλευθερία, καὶ ἀργότερα στὶς ἔθνικές μας συμφορές, μὲ ἔξορίες καὶ ξεριζωμούς, μάνες καὶ πατεράδες μέσα ἀπ' τίς φλόγες καὶ τίς στάχτες τῆς συμφορᾶς ἀνεδείχθησαν ἀντάξιοι τῶν μεγάλων Μορφῶν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

3. Ἐμεῖς, οἱ σημερινοὶ γονεῖς;

Ἄγαπητοί μου, μέ τὴν ἀναφορά μου στὰ ἀνωτέρω πρόσωπα καὶ γερονότα, νιώθοντας προσωπικὰ τὴ δική μου πτωχεία καὶ ἀναλογιζόμενος ὃ ἵδιος ὅλες αὐτὲς τίς προσωπικότητες τῆς πίστεως μας θέτω τὸ ἐρώτημα: ἐγὼ καὶ ἐσεῖς πού διαβάζετε τὸ παρόν κείμενον, ὅταν ἔρθει ἡ στιγμὴ καὶ βρεθοῦμε μπροστά στὸν Ἀθλοθέτη Ἰησοῦ μας, τί λόγο θὰ ἔχουμε νὰ τοῦ ποῦμε; Τί μέτρο σύγκρισης θά μπορέσουμε νά ἔχουμε μπροστά στὸ νέφρος αὐτὸ τῶν φωτεινῶν μορφῶν μας; οἱ δόποις ἀποτελοῦν τὴν παρακαταθήκη μας, τὸ βάθρο τῆς πίστεως μας, τοὺς παιδαγωγούς μας εἰς Χριστὸν καὶ τοὺς συγγενεῖς μας ἐκ πίστεως; Ἄν ἡ ἐποχὴ μας, πρός τὸ παρὸν τουλάχιστον, δὲν ἀπαιτεῖ ἀκόμη τὸ οἰκογενειακὸ μας φυτώριο νὰ ἀναδεικνύει μάρτυρες, τουλάχιστον ἐγὼ καὶ ἐσεῖς σὰν γονεῖς μιλᾶμε τὸν λόγο τὸν καλό στὰ παιδιά μας; Τὰ δόδηγοῦμε στὴν ἐκκλησίᾳ μας; Τὰ κάνονυμε μετόχους τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ; Νιώθουμε ἰκανοποιημένοι γιὰ τὴν πνευματικὴ τους πρόοδο; Καὶ τέλος εἴμαστε ἔτοιμοι σάν γονεῖς, ποὺ δεχθήκαμε τὸ θεῖο δῶρο νά ἀποκτήσουμε παιδιὰ καὶ νὰ τὰ ἀναθρέψουμε, γιὰ τὴν καλήν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ;

Ἄς μείνουμε μὲ αὐτὸν τὸν προβληματισμό.

Χριστιανοί γονεῖς ἂς μή λησμονοῦμε τούς γονεῖς τῶν Μαρτύρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἑκκλησίας μας!

Τά Χριστούγεννα ως οίκογενειακή γιορτή

Τῆς δ. Μυρσίνης Δημητριάδου
Πτυχ. Παιδαγωγικῶν

Xριστούγεννα! Μία μεγάλη γιορτή τῆς Όρθοδοξίας, πού λαχταροῦμε ὅλοι. Μικροί καὶ μεγάλοι! Μία γιορτή πού ζεσταίνει τίς παγωμένες μας καρδιές, στήν καρδιά τοῦ χειμώνα.

Τίς πρῶτες μέρες τοῦ Νοέμβρου, διέπουμε τίς βιτρίνες τῶν καταστημάτων νά κοσμοῦνται μὲν πολύχρωμα στολίδια καὶ λαμπτιόνια. Μία διακόσμηση πού μπαίνει, σιγάσιγά, στά σπίτια μας, στήν ἐργασία μας καὶ στούς χώρους ὅπου κινούμαστε ὥστε νά ἐπικρατεῖ Χριστουγεννιάτικη ἀτμόσφαιρα. Κύριο μέλημά μας, γίνεται ἡ προετοιμασία τοῦ σπιτιοῦ μας καὶ ὅχι τῆς ψυχῆς μας.

Αρχές Νοεμβρίου, ὅμως, οἱ ὁρθόδοξες μητέρες, μέ στοργή, ἀγάπη καὶ μεθοδικότητα, πλησιάζουν τά μικρά παιδιά τους καὶ μιλᾶνε στήν καρδιά τους γιά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ γιά τό πῶς θά τόν ὑποδεχτοῦν στήν καρδιά τους.

Τά ἔξηγει πώς δ Χριστός, δέν μπορεῖ νά γεννηθεῖ μέσα στήν καρδιά μας, ἐάν δέν τήν καθαρίσουμε πρῶτα ἀπό τά πάθη καὶ τίς ἀδυναμίες μας. Τούς ἔξηγει, πώς ἡ νηστεία (πνευματική καὶ ὑλική) μᾶς διοηθᾶ στήν προετοιμασία τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κυρίου μας.

Ἐφόσον κάθε ψυχούλα καταλάβει τό νόημα τῆς νηστείας καὶ τῆς ἔξομολόγησης, ἡ οἰκογένεια, ὁδηγεῖται στό Μυστήριο τῆς ἔξομολόγησης καὶ εἶναι ἔτοιμη νά νηστέψει σαράντα μέρες, γιά νά ξήσει τά Χριστούγεννα.

Πλησιάζουν Χριστούγεννα!

“Ολη ἡ οἰκογένεια συνεργάζεται στίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ καὶ στήν προετοιμασία τοῦ φαγητοῦ.

Παραμονή Χριστουγέννων, τά παιδιά, ἔχονται στούς δρόμους γιά νά ποῦν τά κάλαντα, νά διαδώσουν τό χαρούσυνο ἄγγελμα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Αρχικά λένε τά κάλαντα στούς γονεῖς, ἔπειτα στούς συγγενεῖς καὶ τούς φίλους.

Ἡ χαρά εἶναι μεγάλη γιά τή γιαγιά πού ἀκούει τά ἐγγόνια της νά τῆς ψάλλουν τά κάλαντα. Συγγενεῖς καὶ φίλοι, μοιράζονται τή χαρά τῶν Χριστουγέννων καὶ ἔρχονται δένας πιό κοντά στόν ἄλλο.

Αφοῦ τελειώσει κι αὐτή ἡ μέρα, ἡ οἰκογένεια, συγκεντρώνεται στό σπίτι καὶ ὅλοι μαζί προετοιμάζονται γιά τήν Μεγάλη Μέρα.

Συζητοῦν, διαβάζονται κωδικοί, μελετοῦν τήν Ἀγία Γραφή, διαβάζονταις χωρία πού ἀναφέρονται στή θ. Γέννηση, συγχωδοῦν δένας τόν ἄλλο καὶ κοιμοῦνται νωρίς.

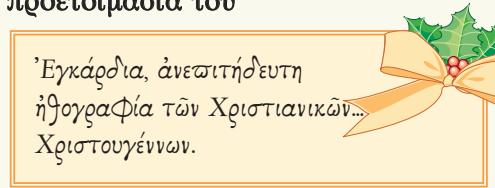
Τά ξημερώματα, ὅλη ἡ οἰκογένεια, πηγαίνει στήν ἐκκλησία γιά νά συμμετάσχει στή Θεία Λειτουργία.

Πόση ζεστασία νιώθουμε ὅταν μπαίνουμε στήν ἐκκλησία, τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων; Πόση; Πόση ζεστασία νιώθουμε τό παγωμένο αὐτό δράδυ τοῦ χειμώνα;

Αφοῦ κοινωνήσει, τά “Αχραντα Μυστήρια, ὅλη ἡ οἰκογένεια, καὶ ἀφοῦ τελειώσει ἡ Θεία Λειτουργία, ἐπιστρέφουν στό σπίτι τους.

Τό χρονικό διάστημα πού γεννήθηκε δ Χριστός μας, γινόταν ἀπογραφή τῶν κατοίκων. “Ολος ὁ κόσμος, ἐπέστρεψε στήν Πατρίδα του, στήν οἰκογένειά του.” Ετοι κι ἐμεῖς, γιορτάζονται τή Γέννησή Του, μαζί μέ τήν οἰκογένειά μας, ὅλοι μαζί.

Ἐγκάρδια, ἀνεπιτήδευτη
ἡ ἡγοραφία τῶν Χριστιανικῶν
Χριστουγέννων.

‘Η ήμέρα θά κυλήσει ὅμορφα, εὐχάριστα, ξέγνοιαστα στήν ἀγκαλιά τῆς οἰκογένειας.

Οἱ ήμέρες πού ἀκολουθοῦν εἶναι τό ἴδιο οἰκογενειακές.

‘Ἐπόμενη μέριμνα τῶν γονέων εἶναι νά ἐνημερώσουν τά παιδιά γιά τή γιορτή καί τό πρόσωπο τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

‘Απομυθοποιοῦν τό πρόσωπο, πού προβάλλεται ἐμπορικά, τοῦ Ἀγίου καί τοῦ προσδίδουν τά χαρακτηριστικά πού τοῦ ἀναλογοῦν, σύμφωνα μέ τή ζωή καί τό ἔργο του.

Τήν Παραμονή τῆς Πρωτοχρονιᾶς, οἱ δρόμοι, πλημμυρίζουν ἀπό παιδιά πού λένε τά κάλαντα.

Τό δράδυ, μαζεύεται ὅλη ἡ οἰκογένεια στό σπίτι γιά νά ὑποδεχτεί τή νέα χρονιά.

“Αν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα, καλοσωρίζουν τή νέα χρονιά, σέ κάποια ἐκκλησία, ὅπου τελεῖται νυχτερινή Θεία Λειτουργία- ἀγρυπνία.” Ετσι ἡ νέα χρονιά εἶναι εὐλογημένη.

Διαφορετικά, μαζεύονται ὅλοι στό σπίτι, γιά νά συζητήσουν, ψάλλουν κάλαντα ἢ ἄλλα τροπάρια, πού ἀναφέρονται στίς γιορτές τοῦ Δωδεκαημέρου, κάθονται στό Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι καί δταν ἀλλάξει ὁ χρόνος, κόδουν τήν Παραδοσιακή Βασιλόπιτα καί κοιμοῦνται νωρίς.

Τό πρωί ἐκκλησιάζονται ὥστε νά τιμήσουν τόν Ἀγιο πού γιορτάζει καί ἡ νέα χρονιά νά εἶναι εὐλογημένη.

Πόσοι ἀνθρωποι, δέν εἶναι μόνοι τους αὐτές τίς μέρες, γιατί τά παιδιά ἡ οἵ γονεῖς λείπουν διακοπές ἢ εἶναι ξενυχτισμένοι καί κοιμοῦνται ἢ ἔχουν ἄλλα ἐνδιαφέροντα;

Πόσοι ἄλλοι εἶναι μόνοι τους στή ζωή καί δέν ἔχουν κάποιο ἀνθρωπό νά μοιραστοῦν τή χαρά τους καί νά γιορτάσουν;

“Ἄς δοξάζουμε τό Θεό καί ἄς τόν παρακαλοῦμε νά μή μᾶς στερήσει ποτέ τήν εὐλογία τῆς οἰκογένειας!

Τό μεσημέρι τῶν Χριστουγέννων εἶναι τό πιό γλυκό καί τό πιό ζεστό.

Τό σπίτι εὐωδιάζει ἀπό τίς λιχουδιές καί τά φαγητά πού ἔχει ἑτοιμάσει ἡ κάθη νοικοκυρά (γιαγιά, μητέρα, θεία). “Ολοι μαζεύονται στό σπίτι γιά νά γιορτάσουν τά Χριστούγεννα καί νά μοιραστοῦν τή χαρά τους μέ τούς ἀνθρώπους πού ἀγαποῦν (γιαγιάδες, παππούδες, παιδιά, ἐγγόνια, θεῖοι, θεῖες, ἀνίψια, γαμπροί, νύφες). ‘Η χαρά πού νιώθει ὁ καθένας, ὅταν δρίσκεται ἀνάμεσα σέ πρόσωπα πού ἀγαπᾶ, εἶναι ἀπερίγραπτη.

“Οταν ἔρθει ἡ ὥρα νά καθίσει, ἡ οἰκογένεια, στό Χριστουγεννιάτικο τραπέζι μέ ὅλα τά ἀγαθά, ψάλλουν ὕμνους καί μέ εὐλάβεια τρῶνε.

Τό σπίτι γεμίζει μέ παιδικές φωνές, ζωτανεύει.

Τά παιδιά θά ψάλλουν ξανά τά κάλαντα, θά τραγουδήσουν καί θά παιξουν.

Η ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗ

Τοῦ Δημοσθένους Ἀγγελίδου,
Θεολόγου

Η παιδεία στήν Όμογένεια τῆς Γερμανίας

ΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ
130

Mέ τήν εύθυνη καὶ πλήρη ὑλικοτεχνική καὶ οἰκονομική κάλυψη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἴδιαίτερα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων λειτουργοῦν στή Βόρεια Ρηνανία Βεστφαλία, ὅπως ἔξ ἄλλου σέ δλόκληρη τῇ Διασπορά στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα, Δημοτικά, Γυμνάσια καὶ Λύκεια.

Σέ ὅτι ἀφορᾶ τή Βόρεια Ρηνανία Βεστφαλία ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν τεσάρων τύπων Σχολεῖα. Αὐτά εἶναι:

- α) Τά ἀμιγῆ Ἑλληνικά Σχολεῖα
- β) Τά Τμήματα Μητρικῆς Γλώσσας
- γ) Τά Ἐνταγμένα Σχολεῖα καὶ τέλος
- δ) Τά Δίγλωσσα

α) Ἀμιγῆ Ἑλληνικά!

Σ' αὐτά ἀνήκουν τά Γυμνάσια καὶ τά Λύκεια, τά ὅποια λειτουργοῦν μέ τίς ἴδιες προϋποθέσεις, τούς ἴδιους κανονισμούς, τό ἴδιο ὠρολόγιο πρόγραμμα, καὶ τά ἴδια μαθήματα, ὅπως καὶ στήν Ἑλλάδα. Οἱ μαθητές τελειώνουν τό Γυμνάσιο καὶ παίρνουν ώς τίτλο σπουδῶν τό Ἀπολυτήριο Γυμνασίου, πού εἶναι ἰσάξιο μέ ἐκεῖνο πού λαμβάνουν καὶ οἱ μαθητές

στήν Ἑλλάδα. Τό Λύκειο καὶ ἐδῶ εἶναι προαιρετικό καὶ οἱ μαθητές πού τελειώνουν παίρνουν τό Ἀπολυτήριο Λυκείου πού μέ αὐτό ἔχουν πρόσβαση στά Α.Ε.Ι. τῆς Ἑλλάδος μέ εἰδικές ἐξετάσεις ώς ὁμογενεῖς.

β) Τά Τμήματα Μητρικῆς Γλώσσας

Τά τμήματα Μητρικῆς Γλώσσας εἶναι σχολεῖα Δημοτικά καὶ Γυμνάσια στά ὅποια παρακολουθοῦν μα-

Β) ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

θήματα ἐλληνόπουλα δύο φορές κατά τό μέσο ὅρο τήν ἔδομάδα. Τό πρώι παρακολουθοῦν κανονικά μαθήματα σέ Γερμανικά Σχολεῖα. Τό ἀπόγευμα, λοιπόν, πηγαίνουν στό Ἑλληνικό Σχολεῖο γιά νά παρακολουθήσουν Ἑλληνικά, Ἰστορία, Γεωγραφία καὶ Θρησκευτικά. Ετοι στό τέλος τῶν σπουδῶν τους λαμβάνουν τίτλο Ἀπολυτηρίου Γυμνασίου Μητρικῆς Γλώσσας καὶ θεωροῦνται γνῶστες τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ κουλτούρας. Ο τίτλος αὐτός δέν εἶναι ἴσοτιμος μέ τό Ἀπολυτήριο Γυμνασίου ἀμιγοῦς Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Πρόκειται ούσιαστικά γιά πιστοποίηση γνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν.

Τά Σχολεῖα αὐτά συντηρεῖ καθ' διοκληρίαν τό Ἑλληνικό Κράτος σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν κτιριακή ὑποδομή, τό στελεχιακό δυναμικό, πού εἶναι ἀποσπασμένοι δάσκαλοι καὶ καθηγητές ἀπό Ἑλλάδα στήν ἀλλοδαπή γιά μία διάρκεια πέντε ἔτῶν. Ἀποστέλλει κάθε χρόνο διδύλια τοῦ ΟΕΒΔ. Τά σχολεῖα διαθέτουν ἡλεκτρονικής ὑπολογιστές καὶ ποικίλα ὀπτικοακουστικά μέσα ὅπως χάρτες, τηλεόραση, Video γιά προβολές, ὅργανα γιά πειράματα ἀθλητικό ὑλικό κ.λπ. Ενα ἀπό τά αἰτήματα τοῦ κλάδου τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης πρός τό Ὑπουργείο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἶναι νά παραταθεῖ ἡ πενταετία καὶ νά γίνει ἐπταετία. Καί σήμερα, ὅπως ἀνέκαθεν ἔξ ἄλλου, δίδονται παρατάσεις θητείας στό ἐξωτερικό μέ βάση αἰτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῆς ὑπηρεσίας.

γ) Τά Ἐνταγμένα Σχολεῖα

Εἶναι σχολεῖα τά ὅποια λειτουργοῦν μέ βάση τό γερμανικό ἐκπαιδευτικό σύστημα μέ τή διαφορά ὅτι οἱ μαθητές διδάσκονται συγχρόνως καὶ κάποιες ὕρες Ἑλληνικῶν. Μέ τό πέρας τῶν σπουδῶν τους οἱ μαθητές λαμβάνουν τίτλο σπουδῶν πού ἀναγνωρίζεται τόσο ἀπό

Ι ΒΟΡΕΙΑ ΡΗΝΑΝΙΑ ΒΕΣΤΦΑΛΙΑ

τό Γερμανικό όσο καιί άπό τό ‘Ελληνικό Κράτος. Οι Καθηγητές μπορεῖ νά είναι άποσπασμένοι άπό τό ‘Ελληνικό ΥΠ.ΕΠΘ ή νά είναι άπευθείας ύπαλληλοι τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

καί δ) Τά Δίγλωσσα Σχολεῖα

Είναι Σχολεῖα πού λειτουργοῦν κατά τό Γερμανικό πρότυπο, μόνο πού διδάσκονται καιί ‘Ελληνικά περισσότερες ώρες ἀπ’ ὅτι στά ἐνταγμένα. ‘Ο τίτλος σπουδῶν καιί ἐδῶ ἀναγνωρίζεται τόσο ἀπό τή Γερμανία ὅπως καιί ἀπό τήν ‘Ελλάδα. Οι καθηγητές μπορεῖ νά είναι άποσπασμένοι άπό τό ‘Ελληνικό ΥΠΕΠΘ ή νά είναι ύπαλληλοι τοῦ Γερμανικοῦ κράτους.

Σήμερα τά παιδιά πού φοιτοῦν στούς τέσσερεις αὐτούς τύπους σχολείων είναι παιδιά τρίτης γενεᾶς, ἔκτος ἀπό τά ἀμιγῆ ‘Ελληνικά Σχολεῖα στά δόποια φοιτοῦν καιί παιδιά ύπαλλήλων σέ διάφορες ύπηρεσίες στή Βόρεια Ρηνανία Βεστφαλία. Τά παιδιά τῆς τρίτης γενεᾶς, ἐπειδή συνήθως φοιτοῦν σέ Γερμανικά Δημοτικά, παρουσιάζουν κάποια προβλήματα στήν ‘Ελληνική γλῶσσα ὅταν ἔρχονται στό Γυμνάσιο, τά δόποια μέ τόν καιρό δελτιώνονται.

‘Ολα τά Δημοτικά συντονίζει τό συντονιστικό Γραφεῖο πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης. Συντονιστής αὐτή τήν περίοδο είναι ὁ δρ. Σταμάτης Κούρος. Τά Γυμνάσια καιί τά Λύκεια συντονίζει τό συντονιστικό Γραφεῖο Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης. Συντονιστής είναι ὁ δρ. Φιλ. Κωνσταντίνος Παναγιώτου. Καιί τά δύο συντονιστικά Γραφεῖα συστεγάζονται στό ‘Ελληνικό Προξενεῖο τοῦ Düsseldorf καιί τελοῦν ύπό τήν εύθυνη τῆς Προξένου κ. Κάτιας Γεωργίου.

Σύμφωνα μέ τά ἀρχεῖα πού τηροῦν τά Συντονιστικά Γραφεῖα Πρωτοβάθμιας καιί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης ύπαρχουν καιί λειτουργοῦν Σχολεῖα στίς παρακάτω πόλεις:

α) Ἀμιγῆ Δημοτικά Σχολεῖα

- 1) Düsseldorf
- 2) Wuppertal
- 3) Dortmund
- 4) Dielefeld

Συγχρόνως λειτουργοῦν σέ (50) πενήντα πόλεις τμήματα Μητρικῆς Γλώσσας καιί (34) τριάντα τέσσερα ἐνταγμένα Σχολεῖα.

β) Ἀμιγῆ Γυμνάσια

- 1) Düsseldorf
- 2) Köln
- 3) Wuppertal
- 4) Dielefeld
- 5) Dortmund

γ) Ἀμιγῆ Λύκεια

- 1) Düsseldorf
- 2) Köln
- 3) Wuppertal
- 4) Bielefeld
- 5) Lüdenscheid
- 6) Dortmund

δ) Λειτουργοῦν τά δίγλωσσα Σχολεῖα τοῦ:

- 1) Krefeld
- 2) Leibnitz

ε) ἐνταγμένα τοῦ

- 1) Aachen
 - 2) Lüdenscheid
 - 3) Wuppertal
- καιί τέλος ΣΤ/ (30) τριάντα Τμήματα Μητρικῆς Γλώσσας.

Τά Σχολεῖα αὐτά στελεχώνονται ἀπό Δασκάλους καιί Καθηγητές ἀντίστοιχα γιά τήν εύρυθμη λειτουργία τους.

Τελειώνοντας τήν ἐργασία αὐτή ἐλπίζουμε νά ἔγινε προφανής ἡ προσφορά τῶν δύο θεσμῶν Ἐκκλησίας καιί ‘Ελληνικῆς Πολιτείας πρός τούς ἀπόδημους ‘Ελληνες. Οὔτε ἡ Ἐκκλησία ἀλλά οὔτε τό ‘Ελληνικό Κράτος τούς ξέχασε ἡ τούς ξεχνᾶ. Είναι πιθανόν νά ύπαρχουν αἰτήματα τοῦ κόσμου πρός τούς δύο αὐτούς θεσμούς γιά περαιτέρω δελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τῶν μεταναστῶν ὡστόσο ἡ μέριμνα καιί ἡ φροντίδα στά βασικά καιί ὅχι μόνο, ύπαρχει. Χώρος γιά δελτίωση τῶν συνθηκῶν διαδίωσης στήν ἀλλοδαπή ύπαρχει: Είναι γεγονός ὅτι ἡ διώση τῆς ξενιτείας δέν είναι εύκολο πρᾶγμα. Χρειάζεται συμπαράσταση καιί θέληση προκειμένου νά λυθοῦν χρονίζοντα προβλήματα, ἡ διδήποτε ἄλλο ἀνακύπτει στήν πορεία. Γεγονός είναι ὅτι τόσο ἡ Ἐκκλησία όσο καιί τά Σχολεῖα ἀποπνέουν ἀρωμα ‘Ελλάδος.

**Δέν είμαι μόνος!
"Έχω τήν θεία 'δγάπη!**

ΠΛΗΜΒΩΝ ΓΓΑΙΟΥ

132

1. Η έορτή

Μέ τήν Ἀκολουθία κυρίως τῶν Μεγάλων Βασιλικῶν Ὡρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου καὶ πανηγυρικοῦ Ἐσπερινοῦ ἀνοίγει τίς πύλες της ἡ κορυφαία ἔορτή τῆς πίστεώς μας, «ἡ μητρόπολις τῶν ἔορτῶν», κατά τὸν εὔστοχο Πατερικό χαρακτηρισμό, ἡ χαρμόσυνη ἔορτή τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, «οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι» ὑπό τήν ἔμπνευση καὶ καθοδήγηση τοῦ Ἀγ.Πνεύματος, θήλησαν μὲ φαλμούς καὶ ὅμονους καὶ ὡδάς πνευματικάς νά μᾶς ὁδηγήσουν μπροστά στήν αἴγλη καὶ τό θάμβος τοῦ Μυστηρίου.

Ἐτσι ἀκοῦμε κατανυκτικά τούς Μεσσιακούς φαλμούς καὶ ἄλλες περικοπές κατάλληλες ἀπό τήν Π. καὶ τήν Κ. Διαθήκη, ὅπως καὶ ὅμονους ἀφθάστου πνευματικοῦ κάλλους, στά μυστικά φτερά τῶν ὄποιών ἡ ψυχὴ μας ἀνεβαίνει σέ ἄλλους κόσμους, φωτεινούς καὶ ὡραίους. Μόνο δέ μέ αὐτόν τόν πνευματικό τρόπο θά μπορέσουμε κάπως νά πλησιάσουμε στά κράσπεδα τοῦ ἄρρητου Μυστηρίου τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. «Ολα τά ἄλλα, ὅσα ἀφειδῶς καὶ ἀφελῶς προσφέρει ὁ κόσμος ἐπ' εὐκαίρια τῆς μεγάλης χριστιανικῆς ἔορτῆς, οἱ λαμπροί δηλαδή στολισμοί, τά φεγγοβόλα δέντρα, τά γραφικά ἔθιμα τῆς πατρίδος μας. ἐλάχιστα μᾶς βιηθοῦν νά ἐμβαθύνουμε στό μεγαλεῖο τῆς ἡμέρας.

Ἐδῶ, στήν ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ιερά φαλμωδία καὶ προπάντων τή θεία Λειτουργία, ἔορτάζονται τά Χριστούγεννα. «Δεῦτε, λοιπόν, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ τό παρόν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι...».

2. Μυστήριον !

Ἄλλα πῶς μέ λόγια ἀπλά καὶ κατανοητά νά μεταδώσῃ, τό χριστιανικό κόρυγμα, ὅπως ἔχει χρέος, τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων, τό πνευματικό νόημα τῆς ἔορτῆς; Ἐδῶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀνδρες ἄγιοι καὶ θεοφώτιστοι, αἰσθάνονται πράγματι δυσκολία, ὅταν πρόκειται νά ἀναλύσουν, ὅσο εἶναι δυνατό σέ ἄνθρωπο, τήν κατά σάρκα Γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Τί εἶπω ἢ τί λαλήσω, ἐξομολογεῖται κάπου ὁ Ἰ. Χρυσόστομος πρίν ἀρχίσῃ νά πλέχη τό Ἐγκάμιο τῆς παρούσης ἔορτῆς «ἐκπλήγτει γάρ με τό θαῦμα». Καί μέ ἓνα ἀπλό, ἀλλά ἐκφραστικώτατο, παράδειγμα προσπαθεῖ νά μεταδώσῃ στούς χριστιανούς του κάτι ἀπό τό θάμβος τῆς ἴδικῆς του ψυχῆς. «Ἐννόησον, ἐκήρυξτε, ἥλικον ἐστίν ἥλιον ἐκ τῶν οὐρανῶν καταβάντα, ἐπί γῆς τρέχοντα δρᾶν, καὶ τάς ἀκτίνας πᾶσιν ἀφιέντα ἐντεῦθεν».

ΤΟΥΓΕΝΝΑ 'Η βίωση τοῦ Μυστηρίου

‘Υπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐάν, λοιπόν, οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι καὶ σοφοί ἄνδρες αἰσθάνονταν ἀδυναμία ἐκφράσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, πόσο μᾶλλον ἔμεῖς. Διότι ἡ Γέννηση κατά σάρκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ «Μυστήριον μέγα καὶ παράδοξον...». Ἐρώτημα παραμένει ἀναπάντητον, «πῶς ὁ ἀχώρητος παντί, ὁ Δημιουργός τοῦ παντός, ἐχωρήθη μέσα στὸ σῶμα τὸ πανάχραντον τῆς Θεοτόκου». Ὁντως «τὸ Μυστήριον οὐ φέρει ἔρευναν. Τῆς οἰκονομίας τὸ μέγεθος πᾶσαν ὑπερβαίνει διάνοιαν. Πίστει μόνη τοῦτο δοξάζομεν...».

3. Ἡ γνώμη τοῦ Μ. Ἀθανασίου

Γονυκλινεῖς καὶ ταπεινά, λοιπόν, ἃς προσκυνήσουμε τό Θείον Βρέφος παραμερίζοντας ἀποφασιστικά κάθε πολυπραγμοσύνη τῶν λογισμῶν. Ἄς μή ζητοῦμε τό πῶς. «Οπου Θεός γάρ βιούλεται νικᾶται φύσεως τάξις». Ἐπ’ αὐτοῦ ἀξίζει νά θυμηθοῦμε, ὅσα ἀξιοσημείωτα λέγει κάπου ὁ Μ. Ἀθανάσιος. Στήν ἐποχή του, ὅπου τά θρησκευτικά θέματα κατεῖχαν σημαντική θέση στά ἐνδιαφέροντα τότε τῶν ἀνθρώπων, τέτοιες ἄγιες ήμέρες, ὅταν οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου ὀνεφέροντο στήν Ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου, οἱ λόγοι τους προκαλοῦσαν τή θυμηδία καὶ μερικές φορές καὶ τήν χλεύη τῶν ἔθνικῶν, πού συζοῦσαν μέ τούς χριστιανούς καὶ ὅχι σπανίως μέσα στούς ναούς ἀκούγαν προσεκτικά χριστιανούς ρήτορες. Φρονοῦσαν οἱ δυστυχεῖς, ὅτι τό θείον, τό ἐπέκεινα παντός αἰσθητοῦ, εἶναι ἀδύνατον νά λάβῃ σάρκα ἀνθρώπινη καὶ νά ἔλθῃ σέ τέτοια συνάφεια μέ τά ἀνθρώπινα πλάσματα.

Καὶ ὁ Μ. Ἀθανάσιος τούς ἔλεγε. «Τί γάρ ἀτοπον ἢ τί χλεύης παρ’ ἥμιν ἀξίουν ἢ πάντως ὅτι τόν Λόγον ἐν σώματι πεφανερῶσθαι λέγομεν;». Ἐσύ, ἔλεγε ὁ ἡρωικώτερος τῶν Ἀγίων καὶ ἀγιώτερος τῶν ἡρώων, ἐάν δεῖς φθορές στό σπίτι σου τό φροντίζεις, δέν τό ἀφήνεις νά καταπέσῃ, «πολλώ πλέον ὁ τοῦ Παναγάθου Θεός Λόγος Πατρός εἰς φθοράν κατερχόμενον τό δι’ αὐτοῦ γενόμενον τῶν ἀνθρώπων γένος οὐ παρεῖδεν».

4. Τό φιλάνθρωπο μήνυμα

Ίδού πειστική Πατερική ἀπάντηση χρησιμώτατη καὶ για μᾶς σήμερα. Τό ΠΩΣ ἐσαρκώθη, θά τό ἀγνοοῦμε πάντοτε. Τό ΓΙΑΤΙ δμως ἐσαρκώθη, τό γνωρίζομε. «Ο Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἥμιν» ἀπό ἀπειρη καὶ ἀνερμήνευτη ἀγάπη γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους. Καὶ αὐτό, ἔνα ἀπό τά κυριώτερα μηνύματα τῆς μεγάλης ἑορτῆς, ὃς εὐχηθοῦμε νά γίνη κατανοητό ἀπό ὅλους τούς συνανθρώπους μας. Ἀπό ὅλους, ἰδιαίτερα δμως ἀπό ἐκείνους πού αἰσθάνονται ὀδυνηρή τήν ἔλλειψη τῆς ἀγάπης. Πού νιώθουν πικρία στή φυχή τους ἀπό κατάφωρη ἀδικία εἰς βάρος τους. Πού καὶ αὐτές τίς γιορτινές ήμέρες τῆς χαρᾶς θά νιώσουν τόν πόνο τῆς μοναξιᾶς, ἀπό τήν ἔλλειψη ἀγαθῶν ἡ προσώπων.

Ἡ παροῦσα ἑορτή μέ τό στόμα ἰδίως τῶν Ἀγίων, πού κατενόησαν τό βαθύ της νόημα, κηρύττει πρός ὅλους τούς μικρούς καὶ καταφρούμενους καὶ ἀπαγοητευμένους τῆς ζωῆς, «ποτέ νά μή λησμονεῖτε, ὅτι καὶ ἀν ὅλοι σᾶς ξέχασαν, Ἐνας σᾶς σκέπτεται καὶ ἐνδιαφέρεται γιά σᾶς, Ἐκείνος πού εἰπε «Μή ἐπιλήσεται γυνή τοῦ παιδίου αὐτῆς... εἰ δέ καὶ ἐπιλάθοιτο... ἀλλ’ ἐγώ οὐκ ἐπιλήσομαί σου». (Ἡσαΐας 49, 15)

Τότε ἡ ἑορτή μας θά ἐκπληρώσῃ τόν πνευματικόν, τόν πραγματικό σκοπό της στή ζωή μας. Ἐάν ἀπό ὅλη τήν τελετουργία, τούς ἔξαισιονς ὕμνους, τήν λαμπρά λειτουργία, τήν ὅλη χαρούσινη ἀτμόσφαιρα, ἀγγίξη τίς καρδιές μας αὐτό τό μυστικό της μήνυμα, ὅτι δέν είμαι μόνος στόν κόσμο αὐτόν συντροφιά μέ τήν ἀδικία, τόν σκληρό ἀνταγωνισμό, τήν ἀθλιότητα τῶν παθῶν, ἀλλά κοντά μου είναι ὁ πανάγαθος καὶ παντοδύναμος Θεός μου, ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς μου. Ὡ! τότε ἡ ζωή μας σέ κάθε πτυχή της, σέ κάθε φάση της, φωτεινή ἡ σκοτεινή, ἔχει τή χάρη καὶ τήν ἀξία της.

Εἴθε τό ούσιωδες αὐτό καὶ παρήγορο μήνυμα τῶν Χριστουγέννων νά εῦρῃ ἀπήγηση στήν καρδιά τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ὡστε νά τά ἑορτάσῃ μέ λιγότερη ἀνασφάλεια καὶ μέ περισσότερη χαρά, γαλήνη καὶ εἰρήνη στήν ταραγμένη καρδιά του, «εἰρήνην τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν» Ἀμήν.

Ἡ εἰκόνα τῶν Χριστουγέννων

Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Κωνσταντίνου Σκαρτούλη
Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἐλευθερουπόλεως

Γιά μία ἀκόμη φορά, ὁ χριστιανικός κόσμος ἔτοιμαζεται νά ἔορτάσει τή Μητρόπολη τῶν ἔορτῶν τῆς χριστιανοσύνης, τή κατά σάρκα Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ ὄρθοδοξοὶ θά συγκεντρώθομε στούς Ιερούς Ναούς γιά νά ἐκφράσουμε τά αἰσθήματα τῆς ἀγάπης μας στόν νηπιάσαντα Υἱό και Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Μέσα στούς Ναούς, και σέ περίοπτη θέση, ἡ Ιερά εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ θά καλεῖ τούς πιστούς νά προσκυνήσουν τό μέγα θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ και νά ἀποδώσουν τήν ὁφειλομένη τιμή στόν σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστό.

Παρατηρώντας προσεκτικά τήν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως σύμφωνα μέ τήν ὄρθοδοξη εἰκονογραφική παράδοση, μποροῦμε νά ἐμβαθύνουμε στό μεγάλο μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου, λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ βυζαντινή εἰκονογραφία ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας, πού βοηθᾶ τούς πιστούς νά κατανοήσουμε τίς ἔννοιες και τά δόγματα τῆς πίστεώς μας.

Στό κέντρο τῆς παράστασης τῆς Γεννήσεως ἀπεικονίζεται ὅπως εἶναι φυσικό τό Θεοδέγμον σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ἐντός τοῦ ὅποίου βρίσκεται σπαργανωμένο τό θεῖο Βρέφος. Τό μαύρου χρώματος ἐσωτερικό τοῦ σπηλαίου δηλώνει τό ἀπρόσιτο τῆς Θεότητος τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ ἐνῷ ἔκπληξη προξενεῖ ἡ ἀπεικόνιση τοῦ νεογέννητου Κυρίου. Σύμφωνα μέ τίς εὐαγγελικές διηγήσεις ἡ Υπεραγία Θεο-

Σύντομη ἐρμηνεία
τῆς εἰκόνας
τῶν Χριστουγέννων.

τόκος εἶχε τοποθετήσει τόν Ἰησοῦ στή φάτνη τῶν ζώων. Στήν εἰκόνα ὅμως Τόν βλέπουμε νά βρίσκεται σ' ἐνα χτιστό παραληγόγραμμο τό ὅποιο συνειρμικά ὀδηγεῖ τή σκέψη μας σέ τάφο. Ἀκόμη και τά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ δίνουν τήν ἐντύπωση τοῦ σαβάνου τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου. Ὁ βυζαντινός λοιπόν ἀγιογράφος θέλει μ' αὐτόν τόν τρόπο νά περάσει τό μήνυμα τῆς ἐπί γῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱός και Λόγος τοῦ Θεοῦ λαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση μέ σκοπό νά τήν ἀνακαινίσει. Κι' αὐτή ἡ διαδικασία τῆς ἀνακαινίσεως ξεκινᾶ μέν στή Βηθλεέμ, ὀλοκληρώνεται ὅμως στή λυτρωτική Θυσία τοῦ Χριστοῦ στή ταφή και τήν Ἀνάστασή Του. Μιά λυτρωτική θυσία, ἡ ὅποια ἀρχίζει ἀπό τή στιγμή τῆς Γεννήσεως Του και τής ἐπί γῆς παρουσίας Του.

Δίπλα ἀκριβῶς στή φάτνη και ἐντός τοῦ σπηλαίου τοποθετοῦνται δύο ἄλογα ζῶα, ἐνα μοσχάρι και ἐνα γαϊδουράκι. Σύμφωνα μέ τούς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας συμβολίζουν τό μέν πρῶτο τούς Ιουδαίους, οἱ ὅποιοι εἶναι προσκολημένοι στίς τυπικές διατάξεις τοῦ Νόμου, τό δέ δεύτερο τούς ἔθνικούς, οἱ ὅποιοι φορτομένοι μέ τό βαρύ φορτίο τῆς ἀγνωσίας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καταδυναστεύονται ἀπό τή λατρεία τῶν εἰδώλων.

Κεντρικότατο πρόσωπο τῆς Γεννήσεως ἀποτελεῖ ἡ Υπεραγία Θεοτόκος. Υπάρχουν δύο παραδεδομένες εἰκονογραφικές παραδόσεις πού ἀπεικονίζουν τήν Θεοτόκο. Κατά τήν πρώτη ἡ Παναγία καθιστή σέ στάση δεήσεως μπροστά στή φάτνη

φανερώνει ἀφενός τήν ἀνώδυνη κύηση καί τήν ἀειπαρθενία της, ἀφετέρου τό σεβασμό τῆς δούλης τοῦ Κυρίου στόν σαρκωθέντα Γεννητό τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τήν δεύτερη παράδοση, ἡ Παναγία ἀνακεκλιμένη σέ κλινη στρέφεται σέ ἀντίθετη κατεύθυνση ἀπ' αὐτή τοῦ Χριστοῦ δηλώνοντας τή θέση της στό σχέδιο τῆς Θείας οἰκονομίας σύμφωνα μέ τήν ὁποία εἶναι μέν ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου δέν μετέχει ὅμως τῆς ούσιας τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Από τήν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως δέν εἶναι δυνατόν νά λείπει καί ὁ μυήστωρ Ἰωσήφ. Συνήθως τοποθετεῖται σέ μιά ἄκρη τῆς παραστάσεως, μακριά ἀπό τή Θεοτόκο καί τό Θεϊο Βρέφος, σκεπτικός καί μέ ἔντονο τρόπο ἐκφρασμένο στό πρόσωπό του τό συναίσθημα τῆς χαρμολύπης, δηλώνοντας τήν ἀποχή του στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου ἀλλά καί τούς εὐλογους, ὡς ἔνα σημεῖο, λογισμούς του ὅπως χαρακτηριστικά μᾶς ἀναφέρει ὁ ποιητής τοῦ Ἀκαθίστου «Υμνου: «Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη...» (Ζοϊκος Ἀκαθίστου ὑμνου).

Πάνω ἀπό τό σπήλαιο ὑπάρχουν χοροί Ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦν καί δοξολογοῦν τόν γεννηθέντα Θεό, μεταφέρουν δέ καί στούς ἀπλοϊκούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ τό

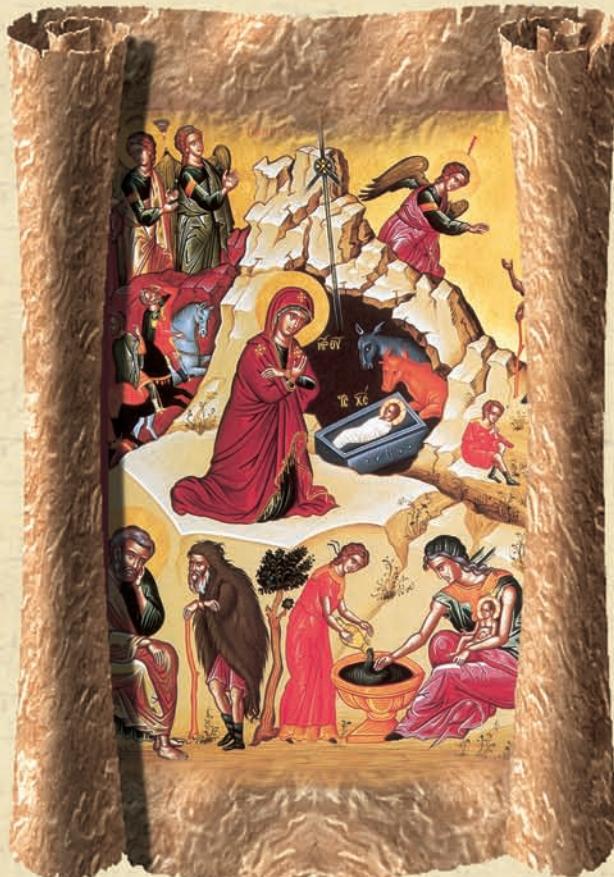
οὐράνιο μήνυμα «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ...» (Λκ. 2, 11).

Στό βάθος τῆς παραστάσεως ἀπεικονίζεται καί ἡ πορεία τῶν ὁδοιπορούντων Μάγων οἱ ὁποῖοι καθοδηγούμενοι ὑπό τοῦ ἀστέρος προσέρχονται στή Βηθλεέμ γιά νά προσκυνήσουν τόν ἀνατέλλοντα Ἡλιο

τῆς Δικαιοσύνης καί νά τοῦ προσφέρουν τά δῶρα τους πού συμβολίζουν ὁ μέν χρυσός τό βασιλικό ἀξιωμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ λίβανος τήν Θεότητά Του καί ἡ σμύρνα τό θάνατο καί τή ταφή Του «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας».

Κατανοοῦμε, λοιπόν, ὅτι στήν εἰκόνα τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου συνοψίζεται ὀλόκληρη ἡ δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας περί τῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή γῆ καί περί

τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας οἰκονομίας. Μέσα σ' αὐτό τό μυστήριο καλούμεθα οἱ πιστοί νά ἐμβαθύνουμε καί νά βιώσουμε ὁ καθένας μέ τό δικό του τρόπο τό λυτρωτικό νόημα τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ἐτσι θά μπορέσουμε νά φάλλουμε μαζί μέ τόν ψαλμωδό «Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καί παράδοξον! οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τήν Παρθένον· τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ίερή ἀποδημία εἰς τὴν βασιλίδα τῶν Πόλεων

Τοῦ Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

Τότε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐκ μέρους ὅλων μας λαμβάνοντας τὸν λόγον ἀντιφώνησε τὸν σεπτὸν Προκαθήμενο καὶ εἶπε:

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα

Δοξάζομεν τὸν πλούσιον ἐν ἐλέει καὶ μεγαλόδωρον Θεὸν ἡμῶν, "Οστις μᾶς ἡξίωσε νὰ ἔκπληρωσωμεν τὴν βουλὴν καὶ ἐπιθυμίαν μας νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν Πόλιν τῶν ὄνειρων μας καὶ νὰ λάβωμεν τὴν εὐλογίαν Ὑμῶν, τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυφιλήτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου.

Χαίρουν οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοί, ποὺ συνοδεύουν εἰς αὐτὴν τὴν ιεραποδημίαν τὴν ταπεινότητά μου, δῆπος καὶ οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῆς Ἐλευθερουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων, καθὼς μὲ ἀπέραντον σεβασμὸν ἀτενίζουν τὸ πανσέβαστον Πρόσωπον Ὑμῶν, ἰστάμενοι ἐν τόπῳ ὅγιώ καὶ θεοσκεπάστῳ. Κατὰ τινα τρόπον ἐπαναλαμβάνεται σήμερον, διτὶ εὐγνωμόνως παρετήρει ὁ πολύαθλος δίκαιος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. «Ἀκοήν μὲν ὡτὸς ἥκουον σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακέ σε» (Ιωβ 42, 5). Μέχρι πρὸ τινος ἥκουον τὸ τίμιον Ὑμῶν Ὄνομα μνημονεύμενον ἐν κατανύξει εἰς ἑκάστην Ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ σήμερον ἀξιοῦνται μετὰ δέους νὰ κατοπτεύουν τὸ Πρόσωπον Ὑμῶν.

Παναγιώτατε

Τὰ αἰσθήματα τὰ εὔλογα, τιμῆς καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως, τὰ δόποια αἰσθάνονται εἰς τὴν ψυχὴν των οἱ σημερινοὶ ταπεινοὶ ἐπισκέπται Ὑμῶν, δὲν πηγάζουν ἀπλῶς ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ θρησκευτικοῦ Ὑμῶν ἀξιώματος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀκτινοβολοῦντος Ἡθους Ὑμῶν, τοῦ διδάσκοντος καὶ καθοδηγοῦντος Κληρικοὺς τε καὶ Λαϊκούς.

Οσον καὶ νὰ φαίνεται κοινότοπον, ἐπιτρέψατέ μας νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν τὴν στιγμὴν αὐτῆν: ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ τιμὴ πρὸς Ὑμᾶς ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἡ δόποια πνευματικῶς ἀπὸ Ὑμᾶς ἔξαρται, ἀλλὰ καὶ εἰς δλην τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα, δὲν ἐδράζεται ἀπλῶς εἰς μερικὰ ἀδιάσειστα ἴστορικὰ δεδομένα, ἀλλὰ κυρίως εἰς διτὶ μετὰ θαυμα-

σμοῦ παρατηροῦν εἰς τὴν ζωὴν Ὑμῶν. Ζωὴν ἀνδρὸς ἐκκλησιαστικοῦ μὲ συνέπειαν καὶ ἀκαταγώνιστον φρόνημα, χριστιανικὸν καὶ φιλάνθρωπον.

Μὲ τοιαῦτα αἰσθήματα πεπληρωμένοι, εὐγνώμονες, Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, διότι μᾶς ἐδέχθητε μὲ τὴν γνώριμον τοῖς πᾶσι πατρικὴν ὀγκόπην καὶ φιλοφροσύνην Σας, εὐχόμενοι υἱικῶς καὶ βαθυσεβάστως τὰ Ἐτη Ὑμῶν ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ πανευφρόσυνα, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰς βοήθειαν τοῦ χειμαζομένου πνευματικῶς λαοῦ μας».

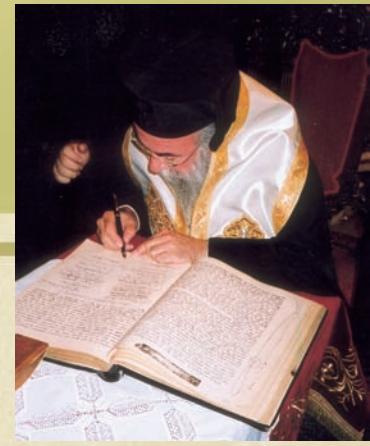
Κατάμεστη ἀπὸ συναρπαστικὰ γεγονότα, πλούσια ξενάγηση καὶ πνευματικὴ πληρότητα ἐκύλισε καὶ ἡ δεύτερη ἡμέρα.

Ἡ συγκίνηση τοῦ προσκυνητοῦ τῆς Πόλης!

Ημέρα τρίτη. Μιὰ μοναδικὴ ἐμπειρία! Θὰ παρακολουθούσαμε τὴν πρώτη Πατριαρχικὴ χοροστασία τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου.

Νωρίς πλαισιώσαμε τὰ στασίδια τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ καὶ μὲ δέος, κατάνυξη καὶ προσοχὴ παρακολουθήσαμε τὴν θεία λειτουργία. Ἀπλή καὶ μεγαλοπρεπής! Ἐντύπωση μᾶς ἔκανε τὸ γεγονός τῆς ὑπογραφῆς ὅλων τῶν παρισταμένων ἀρχιερέων κατὰ πρεσβεῖα στὸν γνωστὸ Πατριαρχικὸ κώδικα, πού ἔχει σχέση μὲ τὴν εἰσοδο εἰς τὴν νέαν ἵνδικτον. Τελείωσε ἡ θεία λειτουργία, ἀποχαιρετίσαμε τὸν Οἰκουμενικὸ μας Πατριάρχη, ἀποχωριστήκαμε ἀπὸ τὸ σκυθρωπό Φανάρι καὶ ἐπιβιβαστήκαμε σὲ πλοιάριο μὲ σκοπὸ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὰ Πριγκηπόνησα καὶ ἴδιαίτερα τὴν Χάλκη.

Καθὼς διασχίζαμε τὰ ἥρεμα νερὰ τοῦ Βοσπόρου μύριες δυὸ σκέψεις στριφογύριζαν στὸ νοῦ μας. Νὰ ὁ πύργος τῆς Ἡρώς, ἀπέναντι ἡ Χρυσόπολις, τὸ Σκούταρι μὲ τὴν παλαιότατη Μητρόπολη Χαλκηδόνος, τὴν σεπτὴ μορφὴ τῆς Ἅγιας Εὐφημίας, ποὺ εἴχαμε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε στὸν Πατριαρχικὸ ναό, ὅπου δλόσωμο καὶ ἀδιάφθορο στὸ χρόνο παραμένει μαζὶ μὲ τὴν Ἅγια Θεοφανῶ καὶ ποὺ πρωτεύοντα ρόλο θαυματουργικῶς διεδραμάτισε εἰς τὴν Β' ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον. Ἀπέναντί μας ἡ πόλις μὲ τὰ βυζαντινὰ ἀνάκτορα ποὺ τώρα λέγονται Τόπ-καπί, μὲ τὸν ναὸ τῆς Ἅγιης Εἰρήνης καὶ δίπλα τὴν περίλαμπρη Ἅγια Σοφία. Μὲ τὰ τείχη τὰ ἄπαρτα σὲ κάποιες ἐποχές καθὼς ταπεινὰ, ἀδιάκοπα τὰ

φιλᾶ τὸ κῦμα τοῦ Βοσπόρου καὶ τὸ πλοιάριο πορεύεται πρὸς τὴν Χάλκη. «Οσο πλησιάζουμε ἀποκαλύπτει τὴν ὄμορφιά της, μὰ καὶ τὴν ἀπέραντη ὁδύν της γιὰ τὴν ἀστοργία τῶν γειόνων, ὅταν τῆς σφράγισαν τὴν περίφημη Θεολογική τῆς σχολή, ὅπου ἀπὸ τὰ ὑψη τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίας Τριάδος διετράνωνε ἀνὰ τὴν ὑφήλιον τὴν ὄρθοδοξὴ χριστιανικὴ γραμματεία ἀπὸ τὸ 1844 μέχρι τὸ 1971.

Σὲ ἐκείνη τὴν ὑπέροχη αἴθουσα τελετῶν τί σπιγμές ὄρθοδόξου λαμπρότητας καὶ θρησκευτικῆς ἔξαρσεως ἔζησαν Πατριάρχες, Σχολάρχες καὶ φοιτητὲς ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ ὄφικίων, Θεολογικῶν τίτλων καὶ πόσο μέλι παρήγαγε ἡ πνευματικὴ αὐτὴ κυψέλη γιὰ νὰ γλυκάνει ὄρθοδοξὰ πληρώματα μὲ τὴν πληθὺν τῶν ἀποφοίτων, τοὺς Ἀγίους καὶ Ἐθνομάρτυρες, Πατριάρχες καὶ Ἀρχιεπισκόπους, Μητροπολίτας καὶ πληθὺν ἐλλογιμωάτων Ἱερομονάχων καὶ εὐλαβῶν πρεσβυτέρων. Μέσα σὲ ἔνα εἰδυλλιακὸν περιβάλλον, πνιγμένο στὸ πράσινο καὶ στὸ λευκό, ὀλάνθιστο, μὲ φόντο τὸ καταγάλανο τοῦ Βοσπόρου καὶ ἔνα διαιυγὴ οὐρανὸ καὶ μία βιβλιοθήκη ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τοῦ κόσμου, ὅπου στὶς δαιδαλώδεις καὶ ἀμέτρητες αἴθουσες τῆς ἔχει συμπικνωμένη «ὅλην τὴν περὶ τὰ πάντα σοφίαν τοῦ κόσμου», πῶς νὰ μὴν εὔρῃ τὶς πλέον κατάλληλες συνθῆκες καὶ τὸ προσφορώτερον ἔδαφος μία ψυχὴ κλίνουσα πρὸς τὴν Ἱερὰν ἐπιστήμην γιὰ νὰ ἀποβεῖ πυρφόρος χριστοκήρυκας;

Μὲ συγκίνηση ἐπισκεφθήκαμε τὰ πατριαρχικὰ Δώματα καὶ τὸ καθολικὸν τῆς Μονῆς μὲ τὸ ὑπέροχο τέμπλο καὶ τὶς περίπουστες εἰκόνες. Καὶ ἀφοῦ ἐνεπλήσθημεν χάριτος καὶ ἐλέους κατηφορίζοντες στὰ γραφικὰ μονοπάτια τῆς νήσου μὲ τὶς ἵππλατες ἄμαξες ἀφήσαμε τὸ γραφικὸ νησί καὶ ἀκολουθήσαμε τὴν πορεία γιὰ τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιώτικου συμπλέγματος τὴν Πρίγκηπο. Ἐκεῖ μᾶς περίμενε μία εὐχάριστη ὄσο καὶ συναρπαστικὴ ἐκπληξίς. Ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἱ. Μονὴ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ. Καὶ ἐνῶ οἱ καρδιές μας ἦταν μαραμένες ἀπὸ τὴ συρρίκνωση τῆς ὄρθοδοξου ρωμιοσύνης στὴν Πόλη, ὁ ἱερομόναχος πατέρας Καλλίνικος μᾶς μίλησε γιὰ τὴν ὑπαρξὴν κρυπτοχριστιανῶν. Πενήντα χιλιάδες μουσουλμάνοι τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς τοῦ Ἀγίου μὲ πολλά τάματα καὶ τρεῖς χιλιάδες φιάλες μὲ λάδι προσῆλθαν ἐφέτος νὰ προσκυνήσουν στὴ χάρη τοῦ Ἀγίου!

Καὶ ἐνῷ φεύγαμε ἀπὸ τὴ νῆσο ζώντας μὲ τὴν συγκίνηση αὐτῆς τῆς συγκλονιστικῆς ἀποκαλύψεως καὶ συζητώντας στὸ πλοιάριο τὰ ὄσα θαυμαστὰ ἀκούσαμε, φοιτητὴς Τούρκος ἀκούγοντας μερικοὺς ἔξ ήμων νὰ ψελλίζουν Τούρκικες λέξεις, μὲ πρόσωπο ποὺ ἔλαμπε, πλησίασε θαρετὰ καὶ μὲ διάθεση ποὺ θύμιζε νεομάρτυρες ἀπολογητές, ἄρχισε νὰ ἀποκαλύπτει τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Ἀγιο Γεώργιο καὶ τὸν θαυμασμό του στὴν Ὁρθοδοξία μας. Συνάμα ἐμαρτύρησε πὼς στὶς συχνές του ἑβδομαδιαῖς ἐπισκέψεις συνακολουθεῖται καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους συμφοιτητές του.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις, συνεπαρμένος ἀπ’ αὐτὰ τὰ βιώματα παραδόθηκα στοῦ ὑπνου τὴ σιγὴ. Ἔτσι ξημέρωσε ἡ τελευταία μας ἡμέρα. Αὐτὴ περιλάμβανε τὸν περίπλουν τοῦ Βοσπόρου καὶ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν πατρίδα. Μιὰ ἄλλη ἀποκάλυψη καὶ αὐτὴ! Καθὼς τὸ πλοιάριο λικνίζοταν στὰ ἀσημένια νερὰ του παρέλαυναν μέσα στὸ νοῦ μου μορφές φίλιες καὶ ἐχθρικές, ποὺ διέσχιζαν τὰ νερὰ αὐτά. Ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ τῆς Ἐλληνικῆς μυθολογίας καὶ τὸν Ἰάσωνα μέχρι τὸν Βύζαντα, ποὺ σὰν τὴν ἀντίκρυσε τὴν ὄμορφή του τὴ περιοχὴ καὶ εἶδε τὴν ἡμισέληνο τρεμάμενη νὰ πάλλεται στὰ ἀστραφτερὰ νερά του, τὴν ἔκανε σύμβολο καὶ ἀφοῦ τὸ πῆραν οἱ Τούρκοι μετὰ τὸ ἔκαμαν δικό τους μπαϊράκι. Καὶ νὰ κατόπιν ἔνας Μέγας Κων/νος νὰ κτίζει τὴν πόλη, ἔνας Ἰουστινιανὸς νὰ τὴν κοσμεῖ, ἔνας Παλαιολόγος νὰ ἀμύνεται καὶ ἔνας Μωάμεθ νὰ τὴν κατακτᾷ. **Τείχη τροπαίων καὶ ἀναστεναγμῶν**, Σέργιε καὶ Βῶνε, Κεράτιε, μικρὸ καὶ μεγάλο Ἐμβολο, βασιλικὲ λιμένα, ὄρθώνεσθε μπροστά μου καὶ μὲ πληγώντες ἀφάνταστα. Χρυσόστομος καὶ Γρηγόριος, μάρτυρες καὶ ἐνθομάρτυρες, χορὸς ἀπροσμετρήτων ἀγίων παρελαύνετε μέσα ἀπὸ τὸ νοῦ μου. Δὲν κατάλαβα γιὰ πότε μπήκαμε στὸ αὐτοκίνητο γιὰ ἐπιστροφὴ στὴν πατρίδα. Γιὰ πότε φτάσαμε στὴ Ραιδεστὸ τὴν ὄμώνυμη πρωτεύουσα νομοῦ ἀπὸ τὴν ὄποια ἥρθε πρόσφυγας ὁ ἀπὸ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως Σωφρόνιος, ὁ μετά ταῦτα Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως. Δὲν κατάλαβα γιὰ πότε ἀφήσαμε τὰ χωριὰ τῆς Προποντίδος, ἀπό τὰ ὄποια κατάγονται ἔνα μεγάλο μέρος τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

«Οταν φτάσαμε στὴ γέφυρα τοῦ Ἐβρου αὐτὸ μόνο κατάλαβα κι αὐτὸ ἥρθε αὐθόρμητα στὰ χειλὶ μου. Ζῆθι Ὁρθοδοξία! Ζῆθι Ρωμιοσύνη!»

ΥΠΗΡΞΑΝ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ;

ΜΕΡΟΣ Ε'

»Αλλη ἐκκλησία, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὑπῆρχε πίσω ἀπό τὸ σπίτι τοῦ Γιαννακόπουλου (Περιστέρας). Ἐξω ἀπό τὸ ἵερό ὑπῆρχε μιά πηγή μὲ ἄγιασμα καὶ ἀκριδῶς δίπλα ἀπό τὸ ἵερό μιά μεγάλη ἐλιά, τὴν ὅποια ἔρριζαν ίσοπεδώνοντας τὸ μέρος. Σκάβοντας τὸ μηχάνημα ἔδγαλε πάρα πολλά δυζαντινά κεραμίδια.«

»Στόν ἔξωτερικό τοῖχο τῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν, ἀριστερά του ἵεροῦ, ὑπάρχει μιά ἐπιγραφή μὲ ἀνάγλυφα γράμματα πού λέει: Δεύτερον ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων ὁ θεῖος ναός τῆς Θεοτόκου διά συνδρομῆς τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φιλίππων κυροῦ Κλήμεντος, ἔτους ... (1123 Ν II...) Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφή, τὸ 1123 Μητροπολίτης Φιλίππων ἦταν ὁ Κλήμης. Ἐπί τῆς ἐποχῆς του «δεύτερον ἀνεκαινίσθη». Ἄρα ὑπάρχει καὶ πρώτη ἀνακαίνιση. Καὶ ποιός ξέρει πότε νά χτίστηκε ὁ «ναός τῆς Θεοτόκου»

(Σημείωση συντάκτου τοῦ παρόντος: Στό δεύτερο διβλίο της, «Ἐλευθερές, ἄλλοτε καὶ σήμερα», ἡ κ. Μπεϊκάκη διορθώνει τό ἔτος 1123 σέ ΖΡΙΔ (1614), πλήν ὅμως, μόλις τό ἔτος 1619, ἐπί πατριάρχου Τιμοθέου τοῦ Β', ἐνώθηκε ἡ Μητρόπολη Φιλίππων μὲ πατριαρχική καὶ συνοδική ἀπόφαση μὲ τὴν Μητρόπολη Δράμας, ἐνῶ ἦταν Μητροπολίτης τῆς ὁ Κλήμης (1607-1619), ὁ δόποιος καὶ ἔγινε ὁ πρῶτος κοινός καὶ τῶν δύο πόλεων Μητροπολίτης ἀπό τὸ 1619 ἕως τὸ 1625. Τὴν ἀπόφαση αὐτή ἐπιβεβαίωσε πατριαρχικό γράμμα ἐπί πατριαρχίας Κυριλλου Λουκάρεως καὶ Ἀνθίμου, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1623. Αὐτό σημαίνει ὅτι τό φερόμενο ὡς 1614 ἔτος τῆς ἐπιγραφῆς καὶ πάλι δέν μπορεῖ παρά ν ἀναγνωσθεῖ ὡς μεταγενέστερο τοῦ ἔτους 1619, ἀφοῦ μόνο τότε περιῆλθε στὴν δικαιοδοσία τοῦ Μητροπολίτου Κλήμεντος τῆς Δράμας καὶ τὸ χωριό Ἐλευθεραί μὲ τὴν ἐπισκοπή αὐτοῦ, ἡ ὅποια ὑπάγοταν μέχρι τότε στὴν Μητρόπολη Φιλίππων, ἐπί τῆς ὅποιας μόνο μετά τὸ 1619 αὐτός ἀπέκτησε δικαιοδοσία).

»Τό πρόδηλημα εἶναι ποῦ ἀκριδῶς δρισκόταν αὐτός ὁ ναός τῆς Θεοτόκου. Στό ἴδιο μέρος πού εἶναι σήμερα ὁ Ἀγιος Ταξιάρχης, ὁ δόποιος χτίστηκε γιά δεύτερη φορά τὸ 1891 ἡ ἦταν πρώτα

ναός τῆς Θεοτόκου καὶ μετά ἔγινε τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν»;

»Στόν κάτω συνοικισμό, δόλος ὁ χῦρος, ἀπό τὸ σπίτι τοῦ Μιχάλη Μακάκη μέχρι τή ρεματιά πάνω ἀπό τὸ σπίτι τοῦ Δημητρίου Ζάνη καὶ μέχρι τούς μεγάλους δράχους (καγιές) εἶναι γεμάτος ἀπό γκρεμισμένα θεμέλια τοίχων,

ἄφθονα χονδρά καὶ πλατιά κεραμίδια καὶ πήλινα ὅστρακα ἀπό οἰκιακά σκεύη. Ἡ «Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Καβάλας» πού εἶδε τά ὅστρακα αὐτά εἶπε ὅτι εἶναι δυζαντινῆς ἐποχῆς, περίπου τοῦ 1200 μ.Χ. Βυζαντινός ἀρχαιολόγος (ἐννοεῖ τόν κ. Νικόλαο Ζῆκο, πού ἐπισκέφθηκε μέ τόν ὑπογράφοντα καὶ τήν ἴδια τήν κ. Μπεϊκάκη τόν ἐκτεταμένο ἐρειπιώνα τῶν Ἐλευθερῶν), πού ἔκανε ἐπιτόπια ἐξέταση, δεδαίωσε ὅτι στό μέρος αὐτό ὑπῆρχε πράγματι δυζαντινός οἰκισμός... Τά ἴδια εὑρήματα ὑπάρχουν καὶ πάνω ἀπό τά ἐντόπια σπίτια καὶ στά «μαζίδια». Ἐδῶ λένε ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ προφήτη Ἡλία, (στήν ὅποια ἀναφέρθηκε ἡδη ὁ ὑπογράφων).

(Στό σημεῖο αὐτό ὁ συντάκτης τοῦ παρόντος ἐπισημαίνει ὅτι ἴδιαίτερα μετά τήν μεγάλη πυρκαγιά πού ἀποτέφρωσε τό ἔτος 1992 ὀλες τίς ἐκτεινόμενες δορείως τῶν Ἐλευθερῶν πλαγιές τοῦ Συμβόλου δρους, ἀποκαλύφθηκε ἔνας ἐκτεταμένος ἐρειπιώνας, σ' ἐπαφή (στίς δόρεις παροφές) τοῦ σημερινοῦ χωριοῦ τῶν Ἐλευθερῶν καὶ σ' ὅλη τήν ἐκταση πού καταλαμβάνει αὐτό τό τελευταῖο, ἀποτελούμενος ἀπό ἐρείπια κτιρίων, πλῆθος ὁστράκων, ἀλλά καὶ ἀπό μιά, ὑψηλότερα τοῦ χωριοῦ δεσπόζουσα ἀρχαία ἀκρόπολη, καθώς καὶ μιά νεολιθική δραχοσκεπή ἐγκατάσταση, πού ἐντοπίστηκαν σέ δεύτερη ἐπίσκεψη τοῦ συντάκτη τοῦ παρόντος μέ τόν ἀκούραστο ἀρχαιολόγο τῆς ΙΒ Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, κ. Νικόλαο Ζῆκο.

»Ο Γιάννης Μανδαλιανός ἄνοιγε θεμέλια του «κλησα μπουνάρ», γιά νά χτίσει σπίτι. Τό μηχανήμα ἔδγαλε ἔνα κιονόκρανο δυζαντινῆς ἐκκλησίας. Σήμερα φυλάσσεται στό ἀρχαιολογικό μουσεῖο Καβάλας. Μετά τήν εὔρεση τοῦ κίονα, ὁ Μανδαλιανός ἔσκαψε πολύ δαθιά. Βρῆκε γκρε-

μισμένους τοίχους και θεμέλια. Ἐπί αὐτούς ἔδγαλε ὅλη τὴν πέτρα και ἔχτισε τὸ σπίτι του. Τό δάπεδο αὐτῶν τῶν ἐρειπίων εἶναι, εἶπε, στρωμένο μέ πλάκες ἀπό πολύ χονδρό κεραμίδι. Αὐτό πρέπει νά ἦταν τό δάπεδο τοῦ ἐπισκοπικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Στό ἵδιο σκάψιμο δρῆκε και ἔναν σιδερένιο σταυρό, τέτοιον πού εἶχαν παλιά οἱ ἐκκλησίες, ὅταν ἔδγαιναν τά ἔξαπτέρυγα στή Μικρά και Μεγάλη Εἰσοδο».

Και συνεχίζει ἡ ἀκούραστη ἐρευνήτρια τῆς Ἰστορίας τοῦ τόπου της, κ. Μπεϊκάκη, νά παραθέτει τήν προφορική παράδοση, στά δύο βιβλία πού ἀναφέραμε, στά ὅποια γιά περισσότερες πληροφορίες παραπέμπουμε, γιατί, πράγματι, περιέχουν μιά ἴδιαίτερη χρήσιμη καταγραφή μιᾶς πλούσιας προφορικῆς παράδοσης ἡ ὅποια, σέ συνδυασμό μέ τήν ὑπάρχουσα γραμματεία, μέρος τῆς ὅποιας προσπαθήσαμε νά παραθέσουμε κι ἐμεῖς, ἀποδεικνύει ὅτι πράγματι, ἐκεῖ πού σήμερα δρίσκεται τό μικρό χωριό Ἐλευθεραί ἔκτεινόταν, στή διάρκεια τῶν τελευταίων μεταβυζαντινῶν αἰώνων, ἡ Ἐλευθερούπολις, τελευταία ἔδρα, (μετά τήν ἐρήμωση τῆς παραλιακῆς Ἀνακτορουπόλεως ἡ Ἀλεκτρυοπόλεως, πού δρισκόταν στό κάστρο πού δεσπόζει σήμερα στόν μυχό τοῦ κόλπου τῆς Νέας Περάμου), τοῦ ἐπισκόπου της ἀρχαίας, (ἀριθμούσας τουλάχιστον ἔνδεκα αἰώνες ζωῆς) ἐπισκοπῆς Ἐλευθερουπόλεως, ἡ ὅποια τό ἔτος 1889 «ἀνυψώθη εἰς Μητρόπολιν». Η παράδοση αὐτή, καθώς και ἡ πλούσια γραμματεία ἦταν ἐκεῖνες πού ἔπεισαν και ὁδήγησαν και τόν ἴδιαίτερα προσεκτικό, λογιώτατο Μητροπολίτη Ἐλευθερουπόλεως Σωφρόνιο Σταμούλη, (1927-1958), νά ὑπογράφει τά διάφορα μητροπολιτικά ἔγγραφα ὑπό τόν τίτλο: «Ο Ἐλευθερῶν Σωφρόνιος». (Εἰδικότερα, ὡς παράδειγμα ἀναφέρω τόν Α' τόμο τοῦ βιβλίου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης: Χειρόγραφα και βιβλιοθήκες τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας και Θράκης” - ἔκδοση 1993, στήν σελίδα B 152 τοῦ ὅποιου ἔκτιθεται τό κείμενο χειρογράφου εὑρισκομένου στήν Ιερά Μονή τῆς Υπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ στό παλιό Χορτοκόπι (Ντράνοβα) Παγγαίου, μέ τίτλο “Ἀκολουθία τοῦ θείου Ἀθανασίου τοῦ ἐν Γάνω”, στό τέλος τοῦ ὅποιου ὑπάρχει χειρόγραφη ἐπισημείωση τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολίτη, ὑπογράφοντος: Ἐν Πρασίῳ τῇ Τετάρτῃ τοῦ Πάσχα 14/27 τετάρτου 1949. “† Ο Ἐλευθερῶν Σωφρόνιος”.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

1. Ἀγγελοπούλου Ἀθανασίου, “Διαμόρφωσις ὁρίων Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου”, Μελέτη στό Α' τοπικό συμπόσιο γιά τήν Καβάλα και τήν περιοχή της.
2. Δήμητρα Μαργαρίτη, “Ἄρχαια Γεωγραφία τῆς Μακεδονίας, συνταχθεῖσα κατά τάς πηγάς και τά βοηθήματα. Ἀθήνησι 1874”
3. Δήμητρα Μαργαρίτη, “Η Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένοις και μνημείοις σωζομένοις”, τόμος 1ος, Ἀθῆναι 1896.
4. Εὐαγγελίδη Τρύφωνος «ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ, ἦτοι Ἰστορική, γεωγραφική και ὀρχαιολογική περιγραφή τῶν νέων Ἑλληνικῶν χωρῶν: Ἡπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας, νῆσων και ὁδηγός σαφής και ἀκριβής τῶν ταξιδιωτῶν και περιηγητῶν», ἔκδοση τοῦ 1913.
5. Θεοχαρίδη Γεωργίου, Οἱ Τζαμάπακωνες. Συμβολή εἰς τήν Βυζαντινήν Μακεδονικήν προσωπογραφίαν τοῦ ΙΔ αἰῶνος», (ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ, τόμος 5ος, 1961-1963).
6. Θρησκευτική και Ἡθική Ἐγκυλοπαίδεια, τόμος Πέμπτος, σελ. 573, στό λημμα, “Ἐλευθερουπόλεως Μητρόπολις”, ὅπου και περαιτέρω βιβλιογραφία.
7. Κακούρη Ισιδώρου, “Ἀνακτορόπολη. Ἰστορικές πληροφορίες και ὀρχαιολογικά δεδομένα” Μελέτη πού δημοσιεύτηκε στά Πρακτικά του Α' Τοπικοῦ Συμποσίου γιά τήν Καβάλα και τήν περιοχή της.
8. Μερτζίδη Σταύρου, “Αἱ χῶραι τοῦ παρελθόντος και αἱ ἐσφαλμέναι τοποθετήσεις των, Ἀθήνα 1885”
9. Μερτζίδη Σταύρου, “Φίλιπποι”, ἔκδοση 1896.
10. Μπακιρτζή Ἀργύρη, Μονογραφία “Η ἐκκλησία τοῦ Ἅγιον Νικολάου στήν Ἐλευθερούπολη”, πού περιέχεται στίς σελίδες 271 και ἐπόμενες τοῦ “Αφιερώματος στή μνήμη Στυλιανοῦ Πελεκανίδη”, (ἔκδοση Ἐταιρίας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἔτους 1983).
11. Μπεϊκάκη Φωτεινῆς «Ἐλευθερές - Βαθιά και ρηχά, Ἰστορικά και λαογραφικά παράρρησα», ἔκδοση 1994.
12. Μπεϊκάκη Φωτεινῆς, «Ἐλευθερές - ἄλλοτε και σήμερα», ἔκδοση 2004.
13. Μοσχοπούλου Δαμασκηνοῦ, “Η Ιερά Μονή τῆς Είκοσιφοινίστης μετά τῶν σχετικῶν πρός τά περι αὐτῆς πόλεων και χωρῶν”, ἔκδοση Κῶν/λεων 1896.
14. Τσάκα Κωνσταντίνου, “Ιστορία τῆς Ιερᾶς Μονῆς Είκοσιφοινίστης Παγγαίου”. Ἐκδόθηκε στή Δράμα τό ἔτος 1958.
15. Φιλαππίδη Νικολάου, «Περιήγησις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαρχιῶν Δράμας, Ζίγνης και Ἐλευθερουπόλεως», (Φιλολογικό περιοδικό Παρνασσούς, τεῦχος 1ον, ἔτους 1877), ἀλλά και Μακεδονικά, τεῦχος Α - 1877).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΗΝ

1. ACTA PATRIARCHATUS COSTANTINOPOLITANI, MCCCXV-MCCCCII, Tomus prior, (ἔκδοση τῶν Fr. Microsich Ios. Muller, ὅτους 1860).
2. ARCHIVES DE L ATHOS: 1) ACTES DE LAVRA, τόμος 1ος (1970), 2) ACTES D IVIRON, τόμος 1ος (1985) και τόμος 2ος (1990), 3) ACTES DU PANTOCRATOR, τόμος 2ος (1964).
3. Collart P., Philippes - Ville de Macédoine depuis ses origines jusqu'à la fin de l'époque Romaine, Paris 1937, σελ. 81-87.
4. Lemerle Paul, Philippes et la Macédoine orientale a l'époque chretienne et byzantine, Paris 1945.
5. Heuzey L. - Daumet H., “Mission archéologique de Macédoine, Paris 1876.
6. Cousinery, Voyage dans la Macédoine II, Paris 1831.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Κατά τὸν μήνα Σεπτέμβριο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ὑμίλησε: τὴν 3ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἀθανασίου Κάριανης, τὴν 9ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Ἀννης Νικησιάνης, τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἐλευθερῶν, τὴν 14ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς, τὴν 24ην εἰς τὸν καθεδρικὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου, τὴν 26ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς Ἀγιον Χριστόφορον, τὴν 30ην εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀντωνίου Πυργοχωρίου, ὅπου ἐτέλεσε καὶ τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἀθανασίου Μαυρίδη εἰς Διάκονον.

τουργὸν εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Φωτεινῆς Ν. Σμύρνης μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀρτης κ. Ἰγνατίου καὶ Ν. Σμύρνης κ. Συμεὼν, ὅπου καὶ ἐτελέσθη τὸ εἰκοσαετές μηνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κυροῦ Χρυσοστόμου Βούλτου, τὴν 18ην εἰς τὸ φιλολογικὸν Μηνημόσυνον πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κυροῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἑστίαν τῆς Ν. Σμύρνης.

Ἐτέλεσε: τὴν 1 Ιην τὸν Ἀγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων εἰς τὰ Σχολεῖα, εἰς τὸ Λύκειον καὶ Γυμνάσιον τῆς Ἐλευθερουπόλεως καὶ εἰς τὸ Λύκειον Νικησιάνης. Ὁμίλησε ἐπικαίρως εἰς τοὺς μαθητάς καὶ διένειμε εἰς ὅλους γραφίδας (στυλό) μὲ τὶς εὐχές του γιὰ δημιουργικὴ καὶ εὐλογημένη σχολικὴ χρονιά, τὴν 23ην τὸν ἀγιασμὸν εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ Γηπέδου ποδοσφαίρου Ν. Περάμου, ὅπου παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης κ. Γεώργιος Καλλαντζῆς καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἀθλητισμοῦ κ. Ὁρφανός.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὑμίλησε: τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀννης Νικησιάνης, τὴν 13ην εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς, ὅπου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν 25ην εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀγ. Χριστοφόρου, ὅπου καὶ προέστη τῆς ἐκεῖ λιτανείας.

Συμμετέσχε: τὴν 1ην, ἔορτὴν τῆς Ἰνδίκου, εἰς συγχοροστασίαν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Φαναρίου, ὅπου μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου ἡ νενομισμένη εὐχὴ καὶ ἡ πρᾶξις, τῆς νέας, ΙΕ', Ἰνδικιώνος, ὑπογραφεῖσα ἀκολούθως ὑπὸ Αὐτοῦ τε καὶ ὑπὸ τῶν συγχοροστατησάντων ἀγίων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ἀντήλλαξαν μετ' Αὐτοῦ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, ἐπὶ τῷ νέῳ ἐκκλησιαστικῷ ἔτει, τὴν 17ην εἰς Ἀρχιερατικὸν Συλλει-

Ἐθεμελίωσε: τὴν 10ην τὸν Ἱ. Ναὸν Παντοκράτορος Χριστοῦ εἰς τὰς Ἐλευθεράς, εἰς τὴν θέσιν ὅπου παλαιότερα ὑπήρχεν μετόχιον τῆς Ἱ. Μονῆς Παντοκράτορος Ἀγ. Ὁρους.

Πραγματοποίησε: τὴν 23ην τὴν μηνιαίαν Ἱερατικὴν Σύναξιν εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ θέμα εἰσιγήσεως: «Τὸ γεγονός τῆς αἵρεσεως στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας». Τὴν εἰσίγησιν παρουσίασε ὁ Ἰδιος ὁ Σεβασμιώτατος τονίζοντας τὸν δυναμικὸ χαρακτήρα τῶν αἵρεσεων τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιο θὰ μπορέσουμε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουμε. Διὰ τὴν σωστὴν ἐνημέρωσιν δὲ τῶν πατέρων ἐπάνω εἰς τὸ θέμα αὐτὸν ἀποφάσισε ὅπως ὅλες οἱ μηνιαῖες συνάξεις τῆς κατηχητικῆς περιόδου 2006-2007 ἀφιερωθοῦν εἰς ἀντιαιρετικὰ θέματα.

Παρέδωσε τὴν 28ην εἰς τοὺς διακριθέντας κατὰ τὸν Πανελλήνιο διαγωνισμὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος μαθητάς τῆς Γτάξεως τοῦ Γυμνασίου Ἐλευθερουπόλεως μὲ θέμα: «Ἀπόστολος Παῦλος - Ἀπόστολος τῆς Ἐλλάδος - Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης», τὸ τιμητικὸν βραβεῖον- δίπλωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἐργασία ἦτο ὅμα-

Ἐγκαινίασε: τὴν 13ην τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς, τὸ ὅποιον ἀνεκαίνισθη ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Ναοῦ π. Εὔσεβιού Τέλειου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

δική ύπο τὴν ἐποπτείαν τοῦ Θεολόγου
καθηγητοῦ κ. Κων/νου Γεωργιάδη καὶ οἱ
βραβευθέντες μαθητές ἥσαν:

Βουλγαρίδου Κυριακή του Μιχαὴλ
Βουτυράκης Δημήτριος τοῦ Ἀποστόλου
Γεωργαντέλης Ἰωάννης τοῦ Κλεάνθη
Γιαλαμῆς Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου
Γκιούλης Θεόφιλος τοῦ Ἀνθίμου
Ζευκίδου Σταυρούλα τοῦ Κυριάκου
Ζοῦγκος Ἐπποκράτης τοῦ Κων/νίου
Ἰωακειμίδης Χριστόφορος τοῦ Ἀλέξανδρου
Ἰωακειμίδου Θέτις τοῦ Ἀλέξανδρου
Καζαντσίνσκι Δημήτριος τοῦ Βαλέριου

Ο Σεβασμιώτατος τοὺς συνεχάρη διὰ
τὴν ἐμπειριστατωμένην ἔργασίαν τους
καὶ ὡς εὐλογίαν μαζὶ μὲ τὶς εὐχὲς τους
τοὺς προσέφερε ἀπὸ μία Ἁγίᾳ Γραφῇ.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὁκτώβριο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόσπομος

Ἐλειτούργησε καὶ ὠμήλησε: τὴν Ιην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγ. Δημητρίου, εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα αὐτῆς Ἰ. Ν. Παναγίας τῆς Γοργοεπικού, στὸ τέλος τῆς Θ. λειτουργίας ἐτέλεσε τὴν ἀκόλουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ πρὸς εὐλογίαν τῆς Ἰ. Μονῆς καὶ τῶν προσκυνητῶν αὐτῆς, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἰ. Ν. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης, ὅπου ἔχειριτονησεν τὸν διάκονον Ἀθανάσιον Μαυρίδην εἰς Πρεσβύτερον, τὴν 15ην εἰς τὸν Ἰ. Ν. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, τὴν 20ην εἰς τὸ Παρεκλήσιον τοῦ Ἀγ. Γερασίμου Πυργοχωρίου, ὅπου ἐτέλεσε καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰ. Παρεκλησίου, τὴν 22αν εἰς τὴν ἑσπερινήν θείαν λειτουργίαν τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τὸν καθεδρικὸν Ἰ. Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου, τὴν 26ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἰ. Μονὴν Ἀγ. Δημητρίου Νικησιάνης, τὴν 27ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ν. Ἀγ.

Νεστορος Κοκκινοχωρίου, ὅπου καὶ ἔχειροθέτησεν εἰς Μ. Οἰκονόμον τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἰ. Ν. Ἀλέξανδρον Ἀθανασιάδην, τὴν 29ην εἰς τὸν Ἰ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὠμήλησε: τὴν 25ην εἰς τὸν ἑσπερινόν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱεράν Μονὴν εἰς Νικησιάνην.

Συμμετέσχε: τὴν 10ην, 11ην, 12ην καὶ 13ην τῶν ἔργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Γόρτυνος καὶ Μεγαλούπολεως κ. Ἱερεμίου καὶ Κορίνθου κ. Διονυσίου, τὴν 20ην εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ.κ. Ἀνθίμου καὶ ἄλλων Ἱεραρχῶν.

Πραγματοποίησε: τὴν 21ην τὴν μηνιαίαν Ἱερατικὴν Σύναξιν εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τῆς Ἰ. Μητροπόλεως μὲ θέμα εἰσηγήσεως «Ἱστορία Πεντηκοστιανῶν - Οἱ Δογματικὲς (κυρώτερες) θέσεις τῶν». Τὴν εἰσήγησιν παρουσίασεν ὁ Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος Πρωτ. Ἀθανάσιος Παπαδάκης. Ἀκολούθησε γόνιμος καὶ ἐπικοδομητικὸς διάλογος. Οἱ Πατέρες τῆς Συνάξεως ἐμνήσθησαν ἐπίσης τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἐλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ποὺ τὴν ἡμέρα αὐτὴ εἶχε τὰ ὄνομαστήρια του καὶ τοῦ ἀπέστειλαν ἐγγράφως θερμοτάτας υἱικάς εὐχάς. ‘Ως κάτωθι:

Πρὸς

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κύριον Κον ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ

Εἰς Ἀθήνας

Συνελθόντες σήμερον, 21 Ὁκτωβρίου 2006, ἐν Ἐλευθερουπόλει, εἰς τὴν τακτικὴν μηνιαίαν αὐτῶν Σύναξιν ἀπαντες οἱ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῶν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου καὶ ἀφοῦ ἀπὸ κοινοῦ ἔξήτασαν ἐπιμελῶς τὸ δρισθὲν καὶ εἰσηγηθέν θέμα τῆς αἱρέσεως τῶν Πεντηκοστιανῶν, ἀνεμνήσθησαν περὶ τῶν ἀγομένων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμπρῶς εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος Ὁνομαστηρίων τοῦ σεπτοῦ καὶ λαοφιλήτου Προθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπίσκοπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου κ. Χριστοδούλου.

Τὸν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου ἐν συνεχείᾳ διὸλιγων ὁμιλήσαντος περὶ τῆς πανσεβάστου Ἡγετικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἐφοράζοντος Προθιεράρχου, τῶν ἀτρύτων κόπων, τούς ὅποιους καθ’ ἡμέραν μετὰ χαρᾶς καταβάλλει διὰ τὴν εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

ύπερόχου Ἐπισκοπικοῦ παραδείγματος, τὸ ὅποιον προβάλλει ἐνώπιον Κλήρου καὶ Λαοῦ, πρὸς σωφρονισμὸν ἀπάντων, αὐθόρμητως οἱ μετέχοντες τῆς Συνάξεως Τερεῖς καὶ Διάκονοι ἀπεφάσισαν ὁμοιθυμαδὸν, ὅπως ἔγγράφως ἀπευθύνωσι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ καρδίας ἀγαλλομένης καὶ ριπτζομένης ὑπὸ νίκων ἀγνῶν αἰσθημάτων τὰς διαιπύρους αὐτῶν εὐχάς πρὸς τὸν κλεινὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἑκκλησίας Κύριον Κον Χριστόδουλον, ἵνα ἐπὶ ἔτη πανόλβια καὶ μακρὰ ἴσταται στερρῶς ἐπὶ τοῦ πηδαλίου τῆς Ἑκκλησίας πρὸς χαρμονὴν τῶν τέκνων της καὶ καταισχύνην τῶν ἔχθρῶν της.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ
ΠΡΩΤ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ
ΠΡΩΤ. ΗΛΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Προέστη: τὴν 8ην, εὐγενῶς προσκληθείς, τῶν μνημοσύνων τῶν Θεοδώρου Πούλιου καὶ Μώραλη Στεργίου εἰς Νικησιάνην, τὴν 22av τοῦ μνημοσύνου Ἰωάννου Μισιριάν εἰς τάς Ἐλευθεράς, τὴν 28ην τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑθνικῇ ἐπετείῳ τοῦ 1940 εἰς τὸν καθεδρικὸν Ἱ. Ν. Ἄγ. Ἐλευθερίου.

Ἐβάπτισε: τὴν 29ην, εὐγενῶς προσκληθείς, εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἅγ. Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου τὸ τέκνον τῶν Γρηγορίου Παπαδάκη καὶ Μαρίας Κουλακίδου εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος.

Ἐύλόγησε: τὴν Ιην, εὐγενῶς προσκληθείς, τὸν Γάμον τῶν Καραμούζη Κων/νου καὶ τῆς Θαρουνιάτης Δέσποινας εἰς τὸν Ἱ. Ν. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης, τὴν 8ην τὸν Γάμον τῶν Ζάρα Ιωάννου καὶ Μπόλη Ειρήνης εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἅγ. Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως, τὴν 14ην τὸν Γάμον τῶν Ρεπούση Ιωάννου καὶ Ζήσιμου Βασιλικῆς εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἅγ. Παρασκευῆς Λαμίας.

Ἐγκαινίασε: τὴν 21ην, εὐγενῶς προσκληθείς, τὸ γραφεῖο τοῦ πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Θεοδώρου Παμπούκα.

Συγχαίροντες ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ προαγωγῇ Ὑμῶν εἰς Ἐπίσκοπον, εὐχόμεθα μακράν, ἀγίαν καὶ εὐκλεῆ Ἀρχιερατείαν.

Ἡ χειροτονία του θὰ τελεσθεῖ τὴν Κυριακὴ 26 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἀλεξάνδρειας.

Χειροτονία Κληρικοῦ

Τὸ Σάββατο, 30 Σεπτεμβρίου, στὴ Θ. Λειτουργία ποὺ τέλεσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἅγιου Ἀντωνίου Πυργοχωρίου, ὁ Σέβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος χειροτόνησε σὲ διάκονο τὸν κ. Ἀθανάσιο Μαυρίδη ἐκ Πυργοχωρίου, μαθητήν τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Γυμνασίου Ξάνθης. Τὴν δὲ Κυριακὴ 8 Ὁκτωβρίου, στὴ Θ. Λειτουργία, ποὺ τέλεσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης, χειροτόνησε τὸν ἕδιο σὲ πρεσβύτερο. Εὐχόμεθα στὸ νέο κληρικὸ νὰ τιμήσει τὸ ράσον τοῦ Ὁρθόδοξου κληρικοῦ.

Θεμελίωσις Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Ἐλευθεράς

Κυριακὴ 10 Σεπτεμβρίου 2006. Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἅγιου Δημητρίου Ἐλευθερῶν, ἔλειτούργησε ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος. Ἀμέσως μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία κλήρος καὶ λαός, ἀνηφόρισαν πρὸς τὶς «φτέρες». Οἱ «φτέρες» εἶναι μία τοποθεσία σχεδὸν ἀπέναντι ἀπὸ τὰ ἐρείπια μικροῦ μναστηρίου τοῦ «Παντοκράτορος Χριστοῦ».

Εἶναι τόπος ἀγιασμένος ἀφοῦ ποτίστηκε μὲ τὸ αἷμα τῶν 20 μοναχῶν του, ποὺ κατέσφαξαν οἱ Τοῦρκοι τὸ 1821 τὴν ὥρα ποὺ ἐργαζόταν στὸν χῶρο αὐτὸν,

Τοπικὲς Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐκλογὴ Ἐφημερίου μας ὡς Ἐπισκόπου

“Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου κ. κ. Θεοδώρου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ιην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐξέλεξε τὸν ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας προερχόμενον Ἀρχιμ. Γεννάδιον Στάντζιον εἰς Ἐπίσκοπον Νειλουπόλεως.

“Ἡ ἐκλογὴ του ἐδωσε μεγάλη χαρὰ εἰς ὅλους μας. Ο Σέβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομός τοῦ εὐχήθη ὡς ἔξῆς:

Θεοφιλέστατε καὶ Ἀγαπητέ μας π. Γεννάδιε

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

τὸν ὁποῖον καλλιεργοῦσαν ὡς ἀμπέλι.

Οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὴν σφαγὴ λεηλάτησαν τὸ μοναστήρι, τὸ ἔβαλαν φωτιὰ καὶ τὸ ἔκαψαν. "Υστερά ἀπὸ 185 χρόνια, ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ ἔξεινήσῃ τὸ χτίσιμο ἐνὸς μικροῦ ναοῦ, ἀφιερωμένου πάλι στὸν «Πλαντοκράτορα Χριστό».

Ο Σεβασμιώτατος ἔκανε ἀγιασμὸ γιὰ τὸν θεμέλιο λίθο καὶ μαζὶ μὲ τὸν Δῆμαρχο Ἐλευθερῶν κ. Χαρ. Χρυσανδίη τοποθέτησαν τὴν ἀναμνηστικὴ πλάκα τῆς θεμελιώσεως. Ἡταν ὅνειρο καὶ ἐπιθυμίᾳ νὰ ὑψωθῇ στὸν ἵερὸ αὐτὸν χῶρο ἔνας ναὸς γιὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ στὶς μέλλουσες γενεὲς τὴν ἴστορία τοῦ μοναστηρίου καὶ τὸ μαρτύριο τῶν μοναχῶν του.

Συγκινημένοι καὶ χαρούμενοι ἀποχωρήσαμε ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸν, εὐχόμενοι γρήγορα τὸ ἔργο νὰ φτάσῃ στὸ τέλος του καὶ νὰ ἀκούσουμε τὸ «ἄρατε πύλας, ἵνα εἰσέλθει ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης», τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων.

Ἐγκαίνια Ναοῦ

Με τὴν ἐπιβαλλόμενη λαμπρότητα καὶ κατάνυξη τὴν 20ην Ὁκτωβρίου ἐ. ἔ., ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκλησίου τοῦ Ἀγ. Γερασίμου εἰς τὸ Πυργοχώριον τὸ ὅποιον ἀνήγερθη ὑπὸ τοῦ κ. Κουκούτζη Εὐαγγέλου, τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν τοῦ Πυργοχώριον, τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ τὴν ἄγρυπνη προσπάθεια καὶ τὸν θεῖον ζῆλον τοῦ ἐφημερίου του Ἱ. Ναοῦ π. Κωνσταντίνου Καλεάδη.

Διανομή τροφίμων ἀπό τὴν Ἱ. Μητρόπολη

Στὰ μέσα περίπου τοῦ Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, ἡ πρώτη διανομὴ γιὰ τὸ 2006, δωρεάν τροφίμων σέ 270 ἄπορα ἄτομα τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας.

Ἡ πρώτη αὐτὴ διανομὴ 500 περίπου κιλῶν ζυμαρικῶν, ἔγινε στά πλαίσια τῆς ἐντονώτερης δραστηριοποίησης τοῦ Γενικοῦ Φιλοππάχου Ταμείου, ἀφοῦ ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ καλοκαιριοῦ ἡ Μητρόπολή μας ἐπανεντάχθηκε (μετὰ ἀπὸ μακρύ διάστημα ἀπουσίας) στὸ πρόγραμμα διανομῆς δωρεάν τροφίμων τοῦ "Υπουργείου Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης ἀπὸ τὰ λεγόμενα «ἄποθέματα παρέμβασης», ποὺ οὐσιαστικά ἡ πολιτεία διαθέτει μέσω τοπικῶν φορέων, ὀργανισμῶν καὶ τῆς Ἑκκλησίας. Ἡ δική μας Μητρόπολη, μέσω τῶν προτάσεων τῶν ἐφημερίων γιὰ ἀπόρους τῶν ἐνοριῶν τους, ἀνέλαβε τὸ ὀργανωτικό καὶ λοιπό διαδικαστικό ἔργο τῆς διανομῆς ἐνῶ μέχρι τίς ἀρχές τοῦ ἐπομένου καλοκαιριοῦ θ' ἀκολουθήσουν διανομές καὶ ἄλλων εἰδῶν τροφίμων.

Αὐτές οἱ ἐνέργειες μαζὶ μὲ ἄλλες ὅπως, τὴν ἀποστολή σεβαστοῦ ποσοῦ τό ὅποιο συγκεντρώθηκε μέσω δισκοφορίας σέ ὅλες τίς ἐνορίες μας γιά τοὺς ἀναξιοπαθούντες τοῦ πολέμου στὸ Λίβανο, τὴν ἀποστολή τῶν συγκεντρωμένων ἐκ δωρεῶν, τροφίμων γιά τὰ θύματα τοῦ Λιβάνου, ἀλλά καὶ σέ σύντομο χρονικό διάστημα τὴ λειτουργία Ἱδρύματος "Υποτροφιῶν τό ὅποιο θά παρέχει σέ ἀριθμό νέων φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν χρηματική ἐνίσχυση γιά τίς σπουδές του, ἀποτελοῦν δείγματα γραφῆς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου πού ἀθόρυβα πραγματοποιεῖται παράλληλα μέ τό ἐκτενές πνευματικό ἔργο ἀπὸ τῆς Μητρόπολης Ἐλευθερουπόλεως καὶ πάντα ὑπὸ τίς δόδηγις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Σίγουρα χρειάζεται συμμετοχή καὶ συμπαράσταση συνεχή ἀπ' ὅλους μας ὥστε αὐτό τὸ ἔργο νὰ γίνει ἀκόμα μεγαλύτερο καὶ ἀποτελεσματικότερο τά χρόνια πού ἀκολουθοῦν.

Χατζητριανταφύλλου Νικόλαος
Οἰκονομολόγος
"Υπεύθυνος Οἰκον. Ἱ.Μ. Ἐλευθ/πόλεως
(Ἀρμόδιος Διανομῆς Τροφίμων)

Ο «"Διμήσων Παγγαίου» εὐχαριστεῖ ὅλους τούς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους συνδρομητάς, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν συνδρομήν των ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ διάδοσίν του.

Ίδιαιτέραν δέ ἀνάγκην αἰσθάνεται ἀπό τὴν στήλην αὐτήν νά ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρός τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλον, τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν Μακεδονίας-Θράκης κ. Γεώργιον Καλλαντζήν, ὡς καὶ πρός τούς:

1. Πρωτ. Πέτρο Γιαρισκάνη	200,00
2. Πρεσβ. Κων/νο Καλεάδη	200,00
3. Ἰ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου	100,00
4. Γεωργιάδη Ἀθανάσιο	500,00
5. Τουφεξή Χαράλαμπο	200,00
6. Γεώργιο Κζούνια	500,00
7. Ἀραμπατζή Ἀχιλέα	100,00
8. Μήττα Κων/νο	60,00
9. Κόρμπο Νικόλαο	20,00

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΧΝΩ
Τον Γραφείο
ΕΛΛΗΝΟΡΓΑΝΩΣ
Αθήνας Αθώσας
005

